Capt. Dudás Rudolf (Vancouver)

A „magyar ősnyelv„

(tanfolyam szövegének hangszalagról átültetett változata.)

Copyright No. 477311©

SZIKAMBER KÖR

INGYEN PÉLDÁNY

Bevezetés a „magyar ősnyelv" elsajátításába.

(Ez első részlete annak a tananyagnak, amit a magyar ősnyelv magános elsajátítása céljából közreadok. A szalagról való nyelvtanulás előnyeit a nyelviskolák már régen bebizonyították. A tanuló idejéhez, tehetségéhez mérten, maga választja ki előrehaladásának sebességét és a szalagról megismételheti a kívánt részleteket ahányszor óhajtja.

E módszer által el akarom kerülni azokat a nehézségeket, amelyekkel ezideig az érdeklődést nyilvánító csoportok körében találkoztam.

A mai húsz év körüli fiatalság java részének világszemléletét közoktatásunknak sikerült a világon csaknem minden haszontalanságra elterelnie, kivéve saját szülőhazájára, anyanyelvére és nagybecsű őseire.

Azon a néhány fiatalon kívül, akiket még nem sikerült eltévelyíteni, vannak a haladottabb korosztálybeliek között gondolkodni képesek is, akiket a hazájuk iránti szeretet kötelez arra, hogy odafigyeljenek, amikor a magyar ősnyelvről hallanak előadást. Ők az elhivatottak, akiknek támogatására a magyar haza igényt tart.)

A XXI. század elérkeztével, -- a magyarság történelmi szerepléséneк újraértékelésével kapcsolatban, -- három helyett most már négy új nagyjelentőségű tudományos fejleményt kell tekintetbe vennünk:

1/ A mezopotámiai ásatások folyamán előkerült agyagtáblákból a Nyugat nyelvészei megtanulták a már régen elfelejtett, általuk szumér-nek elnevezett közelkeleti kultúr-nyelvet.

2/ A szovjet régészek „feltárták" az ukrajnai szkíta kurgánokat és újraértékelték a bennük talált régészeti leleteket.

3/ Sir John Bowring angol nyelvész megállapította az összes európai nyelvek összehasonlítása révén, hogy Európa legrégibb nyelve a magyar. Véleményét magyar részről Berzsenyi Dániel is támogatta.

4/ Az amerikai Science Magazin 2000, november 10. számában megjelent, Ornella Semino és tizenhat világhírű mikrobiológiai genetikus társa által felvázolt Paleolithikus NRY chromosomák földrajzi eloszlása szerint, a magyar, a lengyel, az ukrán és a hortvát férfiak paleolithikumi ősatyái ugyanazon Eu19-es haplo tipusban részesültek, azaz: a magyarok, lengyelek, ukránok és horvátok ugyanazon ősapától származnak. A családi összetartozás tudata bennük nagyon erős lehetett, mert sokezer év után is még mindig egymás szomszédságában élnek.

Vessük emlékezetünkbe, hogy mindezt a tudományos sikert idegen tudósok, idegen pénz árán érték el.

Első kérdésünk az, hogy milyen események vezették be a mostani kutatások megindulását?-- Hogyan került előtérbe a szumér nyelv iránti érdeklődés?

Különös határozata a végzetnek, hogy a szumér ékírásos táblák nyelvét csak kb. 100 éve ismerjük. Talán még ma sem ismernénk, ha Claudius James Rich, Bagdadi Angol követ, 1807-ben a közeli Asszúr város romhalmazán barangolva, bele nem botlott volna egy agyagtáblába, amelyen figyelmét felkeltő különös jeleket látott. A táblát becsomagolta és tanulmányozás végett visszaküldte Angliába. -- Nos, ilyen egyszerűen kezdődött a kutatás.

Szinte érthetetlen, hogy az ott 4,000 éven keresztül heverő táblák senki mást nem érdekeltek. Mondhatjuk úgy is, hogy ez által az emberiség szellemi fejlődésében egy 4,000 évnyi pótolhatatlan hyátus, illetve visszaesés keletkezett. Eddig úgy látszik, hogy a létrejött veszteség, --- különösen a modern iránylatú tudományos világ félrevezető igyekezetét tekintve, a szumér nyelv és történelem ismerete nélkül – nem lesz könnyen pótolható.

Mindenesetre, az ékírásos szumér szellemi kincsek újra felfedezése a Közelkeleti Tudományokkal foglalkozó tudósokat arra serkentette, hogy megmentsék mindazt, ami még menthető. --- Az eddig összegyüjtött mintegy másfél millió ékírásos táblából a világ minden múzeumába jutott egy készlet, amelyből ma már bárki megtanulhatja a szumér nyelvet.

Nekem nagy segítségemre volt Dr. Gosztonyi Kálmán, a Sorbonne Egyetem szérológusa. Emellett a Californiai-, Chicagói-, Philadelphiai Egyetemeken is folyik szumér nyelvi oktatás. A kazettákról való önképzés, tetszésszerinti ütemben, szintén elfogadott módszer. Felhasználják a szabad világ nyujtotta lehetőségeket. Csodálják a szumérek kíváncsiságát és maguk is törekednek minden, eddig megválaszolatlan kérdésre megtalálni a választ. Ez az amerikai ember alap természete.

Még az ásatások megkezdése idején Jules Oppert régész egy táblán az ő szerinte SU-ME-RI szónak megfelelő ékjeleket olvasta. Azt hitte, hogy ez magának az ékírással író népnek a neve. Felfedezését azonnal világgá kürtölte. A szenzáció óriási volt !! – De tévedett, mert később kiderült, hogy a szó egy szemita/akkád nyelvű szövegnek a részét képezte. Pedig a „SUMER" név nem-szemita szövegekben egyáltalán nem fordul elő. Ma inkább csak hiszékeny emberek félrevezetéséül szolgál.

Ezen esemény megtörténte után Sir Henry Creswick Rawlinson és Francois Lenormant nyelvészek egybehangzóan megállapították, hogy az eredeti ékírások nyelve a szkíták nagy népcsaládjába tartozik. Véleményük azonban mindmáig háttérbe van szorítva.

Viszont, még a „szkíta" kiejtés sem helyes, mert görög eredetije „szkütha"-nak hangzott. Egy vallásfelekezetbeli kifejezés; jelentése: „SAG-U$_4$-E-TU$_7$-A „A varázsos Nap szolgája" Olyan, mint a mai japánok vallása. Krónikáink SCYTHIÁ-ja nyilvánvalóan: „A varázsos Nap szolgáinak országa". A gyakran hallott „szittya" szó csak tájszólásbeli variáció lehet.

A Kereszténység felvételével a szkíták felekezeti nevüket: „MAGYAR"-ra, MA$_7$-GI-A-AR „Igaz Isteni erő által dicső"-re változtatták. Úgy látszik, hogy ez éppen a párthus MÁGUS-PAPOK szervezetének a felsőbbségére utal. A „magyaráz" ige is hasonlóképpen képződött: MA$_7$-GI-E-A-RÁ-ZU „kifejteni az igaz isteni erők útját", valamit teljesen érthetővé tenni.

A „MAGYAR" elnevezésnek is van legalább hét féle (HETU-MOGER) tájszólásbeli változata. Őstörténetbeli távlataink, a legújabb meghatározások szerint, olyan régi messzeségekbe nyúlnak vissza, amilyeneket eddig elképzelni sem mertünk,--így akár hétnél több tájszólásunk is kifejlődhetett.

Nyelvünk ősiségére vonatkoztatva, ide illik Sir Bowring vátoszi következtetése is, mely szerint: .... „A magyar nyelv eredete nagyon messzire megy vissza. Rendkívül különleges módon fejlődött és felépítése visszanyúlik arra az időre, amikor még a jelenleg Európában beszélt nyelvek nem léteztek. Egy olyan nyelv, mely szilárdan és határozottan fejlesztette magát, mathematikai logikával, harmonikus összeilleszkedéssel, ruganyos és erős hangzatokkal. Aki megoldja, isteni titkot fog kutatni és a titok első tézise ez: „kezdetben vala az ige és az ige Istennél volt és az ige lett az Isten".

Feltételezve azt, hogy a szumér egy szkíta tipusú nyelv volt, akkor a két nyelv magánhangzó állománya is hasonló kellett hogy legyen. Például, a magyar nyelvben is vannak homonímák szép számmal, anélkül, hogy nehézséget okoznának, mert értelembeli jelentésük mindig attól függ, hogy a mondat melyik helyén, milyen szó előtt, vagy után, milyen gondolat kifejezésével kapcsolatosak.

Szógyökeink több évezredes maradandóságát mi bizonyítja? Talán ősi szavaink; mint például a „ s z o k á s" ? --- A magyar–szkytha szógyökök és nyelvtani elemek maradandó tulajdonságából ered az, hogy a magyar nyelvben még évezredek után is találhatók olyan mondatok, melyeknek hangzósítása hűen tükrözi bizonyos szumér mondatok hangzósítását. Talán a modern nyelvészeti filozófia helytelenek találná, de, a magyar őslakosság nyelvét segítségül hívva, ha az itt következő kifejezéseket a szummér nyelvtan szemszögén keresztül vizsgáljuk, akkor azok a következőképpen nézhetnek ki:

ZU-UK(U)-Á-AŠ „szokás"; elemezve: „népi ismeret ereje szerint" és 4.
ZU-UK(U)-Á-ŠU-UŠ „szokásos", szumér nyelvtani elemzéséből következőleg: „népi ismeret erejét követő".

ZU „ismeret; tudni; érteni" ; (Labat szótári száma: L.6).
UK(U), UG „nép, népi", (L.312).
Á „erő, befolyás; munka" (L.334).
-AŠ, -ŠU „-ért; szerint; mint" (L.536).
UŠ „követni, hajtani; űzni" (L.211), (OS-TOR; US-TOR).

Ismételten: ha egy magyar szót szumér nyelvtani és hangtani szabályok alapján szótagonként elemezünk, akkor azt találjuk, hogy az elemzett magyar szó értelme ugyanaz lesz mint a szumér ékírásos szöveg értelme. Ennek az elemzésnek sikeres kivitelezéséhez természetesen a szumér nyelvtan, hangtan és gondolatmenet kellő ismerete szükséges. Itt tulajdonképpen azt tapasztaljuk, hogy szumér ékírással, szumér nyelvtani szabályok és hangrend szerint leírt szavaknak, illetve mondatoknak magyar értelme van. Ennek fordítottja is igaz kell hogy legyen: **„a magyar nyelv az ő gondolatainak kifejezésére szumér szógyököket és nyelvtani elemeket használ". Ezen oknál fogva a szumér ember meg kellett hogy értse a magyar nyelvet.**

Számos magyar történész és néprajztudós azon a véleményen van, hogy : a „**szumér**" név a magyar-szkíta családfa „**szemere**" törzsének nevével azonos. Magyar Adorján szerint a szemerék törzse földműveléssel foglalkozott.

Régi magyar írott emlékeink, amikor az **SZ** kettős mássalhanghzó sziszegő hangját voltak hivatva kifejezni, inkbb a szumér zöngés **Z** alakhoz húztak, pl. ZA-BAD „szabad ember"; ZAL-LA-ÁŠ „szállás". Ugyanez észlelhető a földrajzi neveink esetében is, amikor egy modern SZ kifejezésére csak Z jelentkezik. Nem lehetett ez másként rovásírásunkban sem; és ami a Latin betűrendszerre való áttérés kezdetén sok keveredést okozott.

A magyar nyelv bővebb tanulmányozása során nyilvánvalóvá lesz, hogy szógyökeink csodálatosan tömör kifejezőereje túlmegy a szumér kapcsolaton, - ahogy már Sir Bowring is észrevette – és, hogy azok közös születése valahol a történelemelőtti idők homályában tűnik el. Vannak bizonyítékaink arra nézve, hogy Homo Sapiens Sapiens őseink eredetének keresése az észak-kenyai Olduway- völgybe vezet bennünket.Helyesen következtetett tehát B a r á t h T i b o r professzor akkor, amikor gyanúja a kelet-afrikai oromo népre esett. Nyelvükben sok magyar szóra talált, koponyájuk kerek, orruk egyenes, ajkuk keskeny. „Fekete-magyarokról Krónikáink több esetben is említést tesznek. Többek között magáról ÁLMOS-fejedelemről is.

Kb. 2000 szóelem egyeztetéséből megállapítható a szumér-magyar nyelvrokonság ténye. Óvakodnunk kell azonban attól a felfogástól, hogy:„mi a szumérektől származunk". Említettem már, hogy a magyar nyelv, felépítésére nézve sokkal archaikusabb mint a SZUMÉR, vagyis a MEZOPOTÁMIAI SZKÍTA. --- És, ne egész szavakat próbáljunk hasonlítgatni,hanem morphémákat (jelentéssel biró szóelemeket) szógyököket és egyéb szóelemeket, mert a szumér nyelv lényegében szótagoló (syllabikus) Pl. „csónak" szavunk etymológiáját az ősi szkíta nyelv tolmácsolásán keresztül érthetjük csak meg, olyan módon, hogy a szótagjaira bontott „c s ó n a k" szót (ŠU-U_5-NA-A-KE_4) szótagonként elemezzük: ŠU „készítmény" (Labat No.354); U_5 „utazás" (L.78); NA „ember" (L.70); A „víz"(L.579); - KE_4 birt. rag ; vagyis ŠU-U_5-NA-A-KE_4: „Vízi ember utazáshoz való készítménye". Ezzel szemben a mezopotámiai-szkíta csónak neve: ^{gis}MÁ-GUR „kerek hajó; guffa". Vagyis, a „csónak" szót a mi nyelvünk „megmagyarázza", miszerint annak pontos értelme, vagy lényege: „Vízi ember utazáshoz való készítménye", amit egy mezopotámiai szkíta ember is ugyanúgy megért. Eredeti tisztaságtól tündöklő, Isteni ihletésű gondolatszerkesztés. „Egy olyan nyelv, mely szilárdan és határozottan fejlesztette magát, mathematikiai logikával, harmonikus összeilleszkedéssel, ruganyos és erős hangzatokkal, azt „l i n g u a p r i m o g e n i t u m"-nak, „e r e d e t i ő s n y e l v n e k" hívják". (Bowring).

„ ... a világteremtés ütemétől kezdve tudásvilágunk minden kincsét nyelvünk szerkezetébe rejtették őseink; ami nyilvánvlóvá teszi, hogy „m a g y a r n y e l v ü n k a T e r e m t é s n y e l v e, a v i l á g ő s n y e l v e" (Tomory Zsuzsa professzor; „Kárpátmedencei Ősmultunk".

A „ŠU-U_5-NA-A-KE_4 „csónak" szóban előforduló U-U ; A-A magánhangzóegyesüléshez hasonló esetekkel a szumér szóállományban rendszeresen találkozunk. Például, amit NI-IN-GIR-SU-nak írtak, azt NINGIRSZU-nak ejtették; ŠU-UM „törni" ŠUM.nak hangzott (magyar „som, odasom"); NI-IB = NIB „ leopárd" stb.

Kötőjelek, melyek szavak, szótagok és hangok között vannak, csak az egyes írásbeli mondatelemek elhatárolására szolgálnak.

„A magyar SZ kettőshangzó egy szumér Z hangra megy vissza":

szumér ZAG, Grenze; Ausenseite

magyar SZEG-ÉLY „perem; terasz" (É – SAG – ÍL – LA „teraszos templom" ?)

szumér -ZU második személyű névmás

magyar -SZ ugyanaz mint a szumér S stb. (Csőke Sándor, A szumér ősnyelvtől a magyar élőnyelvig, Turul, N.Y., 1969, 91. old.)

30 pn.

JÓL

A szumér U hang O-ra változását szemlélteti a titokzatos „**krumpli**" szó, amit a vidéki nép gyakran **KOROMPÉL**-nak és **KURUNPÍL**-nak ejt ki.

Általában, amikor a szótárt, vagy lexikont a „**krumpli**" (**potato**) szónál felnyitjuk, a következő magyarázatot kapjuk:

„A fehér krumpli a Világ egyik legfontosabb élelmiszere. Eredetileg Közép- és Dél-Amerikában termesztették és Európába a visszatérő spanyolok mutatták be először, majdnem négyszáz évvel ezelőtt. Jelenleg krumplit a Világ minden táján termelnek, kivéve ott, ahol az éghajlat nagyon forró. A krumpli hűvős, nedves helyeken terem meg a legjobban". (Home Library Encyclopedia).

Aki a szumér nyelvet ismeri, méltán csodálkozik e szavak hallatán, Mert KURUN-PÍL „elrejtett gyümölcs" szumér nyelven. A földben terem látatlanul.; hasonlóan a német „Erdapfel" fogalomhoz.
KURUN „gyümölcs" (Labat 69x); PIL „eldugni; elrejteni"(NINME-SARA hymnus, 70. sor; : szövegkörnyezetben : U_4-MU-DA-PÍL „a fény el van tőlem rejtve"
A fenti, majdnem hihetetlen magyarázat azt bizonyítja, hogy a spanyol „potato" szót a magyarok nyomban KURUNPÍL-ra változtatták, ami viszont egy szumér szó is. Mármost , joggal kérdezhetjük: miért választottak a magyarok éppen egy olyan szót, mely már évezredekkel ezelőtt kihalt volt ? – A nyilvánvaló igazság az, hogy az ősi szumér nyelv még használatban volt négyszáz évvel ezelőtt.

Mindemellett az a fonák helyzet is előállott, hogy a városi gyümölcsüzletek a KRUMPLI szót nem szívesen használják., „merthogy az parasztos"; inkább BURGONYÁT mondanak. De ez ismét csak a tudatlanság bizonyítéka, mert a BURGONYA jelentése „konyhai eledel". BUR-GUNI-A (ugyancsak szumér nyelven). BUR „étel, élelem" (L.343); GUNNI, KUNNI „konyha" (L.461); --A birt. rag. A vidéki nép azonban, jól figyeljük meg; bár megérti a BURGONYA szót, mégsem használja. Tudja, hogy a hagyomány ezt nem tartja helyénvalónak. Ez az ahol a „szokás hatalma" közbeszól és hatal[illegible] megdönti egyúttal a finn-ugor elméletet is.

Legyen itt egy másik bizonyíték a szumér és a magyar gondolkodás összehangoltságára: ZÁ-TUN „mély szikla" , ZÁTONY. ZÁ "szikla; kő; meteor" (L.229); TUN, DUN „mély; gyomor" (L.595) A „gyomor" értelem is helyénvaló kell hogy legyen, mert még ma is azt mondjuk néha a : „föld mélyében" helyett, hogy a „föld gyomrában".

Az itt felhozott példák bizonyítják, hogy az ősi szógyökök és nyelvtani elemek nem haltak ki a szumérekkel együtt; legfeljebb csak azok, amelyeket a magyar nép ma már nem használ. Az ősi szógyökök maradandóságát Magyarország helységnevei is bizonyítják, mert azok legtöbbje még kőkorszakbeli eredetű.

Sok száz ősi gondolatkifejezés és azok felépítésmódja mellett, amik itt szerepelnek, tegyünk betekintést az eredeti tisztaságtól tündöklő „v i t o r l a„ szó megszerkesztési eljárásába:

U_4 - I - TUR - LA(L) „ jó szél által gyengéden kifeszített".

U_4 „szél"(L.381); I „jó"(L.142); TUR „gyengéd; szelíd"(L.144); LA(L) „kifeszíteni" (L.481). Ez a szószerkezet ténylegesen leírja egy vitorla működését, amiből világosan meg lehet érteni, hogy az nem lehet más mint egy „vitorla". Minden szótagnak megvan a kellő rendeltetése; sem több sem kevesebb. Ezt a fogalmat nem lehet ésszerűbben kifejezni, vagy „megmagyarázni". Itt valóban Isten elsődleges alkotását szemlélhetjük.

Minden arra irányuló kísérlet. hogy ezt a nyelvet egészében, vagy részleteiben megkíséreljük ~~[illegible]~~ nyelvekkel egybevetni, csak hasztalan próbálkozás lesz, mert az így talált elemek forrása minden esetben az ősi szkíta nyelvhez fog vezetni..

Valószínű, hogy az utolsó Pleisztocén (negyedkor), Kr.e. 25-26,000 korszakában, a legkíméletlenebb időjárási körülmények közepette, a jégtáblák gyakori növekedése és összehúzódása által drámaian bekövetkező éghajlat.ingadozások serkenteték az emberiség alkalmazkodó képességét és vallási felemelkedését. Ilyen körülmények között kétségtelennek látszik, hogy az ember egyedüli megélhetési forrása a vadászat volt; -- létfenntartásához hatalmas területre volt szüksége. Amíg a férfiak vadat űztek, addig asszonyaik a család táplálásáról gondoskodtak.

„Láthatóan minden együtt élő egységnek megvolt a saját tűzhelye és jogos az a feltételezés, hogy a kiscsalád-csoportok tagjai melegedtek és főztek ezeknél a különálló tűzhelyeknél." (Grahame Clark: A Világ őstörténete (Gondolat, Bp., 1976, 55.old.)

Ősnyelvünkből következik, hogy a **„fazék"** volt **„a házas élet legfőbb kelléke": PA-ZÉ-É-K(E)$_4$.** (Dudás Rudolf: A Teremtés ősmagyar nyelve (Vancouver,1999,176.old.)

PA „tető; fő; fej; ág; gally; elágazás" (UR- PA –BI „alja és teteje"); (L.295)

ZÉ, ZI „élet, élni" (L.84)

É „ház; szállás" (L.324)

- **K(E)$_4$** birt. rag. „-nak, -nek" (L.233).

Ezek és ezekhez hasonló több ezer nyelvi elemek a magyar lingua primogenitum építő kockái. A magyar nyelv korát felbecsülni még megközelítöleg sem lehet. Lehet, hogy egykorú a „Vértesszőlősi emberrel", 35o,000 év, vagy még idősebb. Bizalommal hívhatjuk **„magyar ősnyelv"**-nek is, mert kezdetben a Biblia szerint az emberiség összessége egy nyelven beszélt.

Minthogy az asszonyok a család táplálásáról és neveléséről gondoskodtak, őket jogosan illette meg a ház, a vagyon, fele része: MÁLTÓHANGOK **B(A)-E-LEŠ-É-G(E) „a ház fele része". (BA / FA) „fél; fele; ad; eloszt; ajándékoz"** (L.5); **LÍŠ , LEŠ „rész, darab"** (L,377); **É „ház, szállás"** (L.324); **- K(E)$_4$, -GE** birt. rag „-nak, -nek" (L.233).

Hérodotosz görög történetíró szerint: a szkíta férfiak általában bölcsek és türelmesek voltak; mindegyikünknek csak egy felesége volt és tiszteletben tartották őket. A nők a férfiakkal egyenlő jogoknak örvendtek, sőt egyesek közülük tekintélyes vagyonra tett szert. Legfőbb égi istenségük is nő volt.

A gravetti-hagyományokat őrző nép legfőbb jellegzetes-sége volt a nyíllal való vadászás és az úgynevezett Vénusz-figurák tiszteletben tartása.(Grahame Clark:A Világ őstörténete,Gondolat, Bp.1876,55old.)

Magyarországból a zsákai női torzó, a ságvári Vénusz-figurák és a zengővárkonyi Madonna a leghíresebek. *Kalicz Nándor ősrégész az Agyagistenek c. könyvében írja: "Termékenységet jelképező kis női szobrocskáik ugyanolyanok voltak, mint amilyenek a Don-vidéki kunyhókban függtek". "A kőkorszakbeli gabonatermelő Körös-kultúra népe számára a termékenység jelképe természetszerűleg a nő lett, mint az élet forrása, de nem minden nő, hanem az elvont gondolkozásnak megfelelően az általános; mindenek felett levő nő, a „Nagy Anya", a Magna Mater, aki mindennek kezdete és vége, minden létező forrása, életet és halált magába foglaló Istenanya".*

„<<A Nagyboldogasszonynak<<, >>Bódogságos-asszonynak<<, vagy << Nagyasszonynak>> magyar földön nagy irodalma van" – lásd: Ipolyi Arnold, Kandra Kabos, Bálint Sándor, Berze Nagy János és mások műveit. – Mezopozámiában **BA'U**, vagy ^{dingir}**BA'U** vagy **BA'U-DUG = BÓDOG.**

A Kőrös-kultúra 7,000 évvel ezelőtt Mezopotámiából bevándorolt földművelő agronomusai különféle formákban de általában véve KÖRÖS **KE-Ú-UR$_4$-E-UŠ**„mezei aratással foglalkozó helység"-eknek nevezték el telepeiket. E-Ú = Ö, EU = Ö A KÖRÖS-FOLYÓ NEM IS KANYARÓG NAGYKÖRŰ község polgárai még mindig erősen kihangoztatják helységnevük utolsó Ű hangzóját. Vagyis NAGY-**KE-UR$_4$-Ú-E** (Ú-E = Ű). „parti mező gyűjtő helye". Ú-E „parti mező".Mindennek megértése népszokásuk erejéből és a környék ősi szumér/szkíta nyelvének ismeretéből adódik.

VEZSENY = Ú-E-ZE-ŠE-E-NI „part melletti mező gabonája"

V/ BESENY-SZÖG „part melletti mező gabonájának szöglete". Vezsenytől északra a Holt-Tisza egyik kanyarában. Ezek mind a Kőrös-kultúra még ma is létező falvai a Szolnoki Tisza környékén.

A régészek leírásából tudjuk, hogy a gravettiek lakásai kör alakúak voltak, hogy „olykor összeerősített állatbőrökkel fedték őket, amelyeket mozgatható oszlopok tartottak". „A sátorszerű szerkezetnek megvolt az a kézzelfogható előnye, hogy viszonylag könnyen lehetett őket lebontani és szállítani". (Grahame Clark: A Világ őstörténete, Gondo-, Bp. 1976, 83-85. old.). Ha ez a sátorszerű szerkezet a mai jurta elődje volt, akkor több mint valószínű, hogy annak bejáratául is egy ajtó szolgált, vagyis: A-E-TU-U_5-A **„mozgatható bejárati lap"** („a- j – t – ó „) „A": „lap; termék; mag"(L.579); -E „a; az" névelő, pl. LU-GAL-E „a király"; **TU, TUR_5**„betérni, behozni, behajtani" (L.58), U_5 „utazni, járni, mozogni"(78x).

A legrégibb UBAID-URUKI képírás eléggé jól szemlélteti az akkor (i.e. 5,000) használatos ajtók szerkezetét. Az ajtók súlyát nem sarokvasak tartották, hanem egy lapos kő, (angolul „door socket"), melynek közepébe egy kimélyített lyukba helyezett forgatható oszlop volt az ajtólap széléhez erősítve; -- az oszlop tetejét a ház egy részéhez kötött laza hurokkal tartották merőleges helyzetben. --- Az egész szerkezet lényegében a ma is használatban levő jurták bejárati ajtajára emlékeztet.

A régészek úgy vélik, hogy a mai jurta elődje az AL'UBAID kortól visszamegy kb. 7,000 évvel, egészen a jégkorszakig. **Ebből pedig logikusan következik, hogy, ha a „fazék" és „tűz" szavaink olyan ősiek, akkor a paleolitikus vadászok jurtájának „ajtaja" is azokkal egykorú kellett hogy legyen.**

Úgy tűnik, mintha a később megjelenő indogermán népek hallásból csak a TU-U_5-(UR) **"bemenésre való"** (THOR, DOOR) szórészleget vették át.

Mint ahogyan a ma élő fejlettebb afrikai törzsek nem látják szükségét lopás, rablás elleni óvintézkedéseknek, ilyenekre a paleolithikus aurignac és gravetti népeknek sem lehetett szükségük Kezdetben a mezopotámiai szumér ékírásokban sem fordulnak elő, hiszen minden egyes személy ellátásáért a PATESI a mennyei isteneknek személyesen volt felelős. Mégis, később azt látjuk, hogy a gabonatermelés, a sivatagi népek beáramlása miatt akadályokba ütközött és a szumér nép éhségét is maga után vonta. A beállott kényszerhelyzet magával vonta a zárak bevezetését. Megjelentek a „kilincsek", **KIL-IN-TI-ŠU** néven ismert **„foggantyús zárak"**, (vagy „reteszes zárak"), némelyeknek „madzag a húzója". **KIL, GIL, ^{gis}GIL „zár"** (L.67); **TI, IN-TI „megfogni, átvenni"** (L.73).

Szövegkörnyezetbeni példák: ŠU-BA-TI „foglyul ejtette"; SAHAR-ŠU-TI-A „földet vitt"; ŠU-BA-A-ŠI-ÍB-TI „ő azt tőled el fogja venni".

III.

10.

A jurta, hordozható jelllegénél fogva soha nem számított állandó lakhelynek, hanem inkább csak nyári szállásnak. A szumérok nádból. művészien fonott kalyibái a Dél-Eufrátesz „mocsári arabjai"-nak ma is kedvelt menhelye.Nevük az ékírásos agyagtáblákon:**ŠÀ-TUR „sátor" „kunyhó", „félszer" (NIN-ME-ŠAR-RA, Plate: Y367169 olv.54)** (L.384). pl.: ŠÀ-TUR-BI-TA GIRI-HÉ-ĒB-TA-AN-ZÉ-ER „Kunyhójából lábadat valóban kivonta∂".(NIN-ME-ŠÁR-RA Hymnusz, 54. sor.)

A csata megkezdése előtt az egymással szemben álló hadak „sátortábort „ vertek fel. Ennek fő célja az ellenség megfélemlítése volt; annak reményében, hogy egy nagyobb tábor láttán az ellenség már a harc megkezdése előtt feladja a küzdelmet. – Lássuk, hogy mit is takar maga a „tábor" szó? A görögök szerint: Θαβώρ , héber nyelven **„Tabor"**, a rómaiaknál **„Thabor". Tábor** városa Csehországban Prágától dél-délkeletre. - Az ógörög forma adja a legértelmezhetőbb hangzósítást:

TU_6 – Á – BÚR „A kinyilatkoztatott hatalom varázsa".

A Tábor-hegyen Isten az Ő egyszülött Fia jelenlétében kinyilatkoztatta hatalmát.

TU_6 „varázs" (L.16); **Á** „hatalom, erő, munka" (L.33); **BÚR** „nyilatkozni, felfedni, kézbesíteni" (L.11). Pl.: NAM - MU – DA- AN - BÚR - RE „Arról nem nyilatkozik". (Shulgi 95).

Hérodotosz írja: „ A szkűthák rendkívül leleményesek az általunk ismert legfontosabb dolgokban. Nos, azt a fontos dolgot eszelték ki, hogy aki megtámadta az országukat, az többet nem tud elmenekülni, továbbá, hogy ha nem akarják, soha senki nem tudja megtalálni őket. Nem emeltek ugyanis városokat, sem erődítményeket, hanem mindig velük van a házuk **Valamennyien lovas íjászok, nem földműevelésből, hanem állattenyésztésből élnek, - lakni meg a kocsijukban laknak. Hogyne volnának hát legyőzhetetlenek és megközelithetelenek?" (IV. 46).**

Más görög történészek leírják azt is, hogy a gazdagabb szkythák családjuk apraját-nagyját óriási, tíz méter hosszú, szekereken szállítják, melyek kerekeinek átmérője néha a két métert is meghaladja. Húzásukhoz 8-10 ökör volt szükséges. (**Ù-KUR-RA „az ökör")** (L.455) Az „ökör" szó valószínűleg Gravetti redetű, kb. 15,000 évvel ezelőtt keletkezhetett,amikor az aurox-ot megszelídítették.

A „szekér" szó, amit a mezopotámiai szkythák ^{gis}**GIGÍR** néven ismertek, tulajdonképpen az általunk is használt **GIG** „kordé"és **GÍR** (GI-IR) „országút" (L.10) összetétele, vagyis „o r s z á g ú t i k o r d é".

A politikai elnyomatás enyhülésével a magyar ősapák meggyőződése most új megvilágításba kerül és tudósainknak új alkalma nyílik ennek a számunkra létfontosságú kérdésnek a tisztázására.

Régészeti vnalon figyelemreméltó Dr. Bakay Kornél munkássága, aki az Altaj-hegységben új sziklarajzokat fedezett fel és jelenleg azokon végez tanulmányokat. – Felkeltette ugyanis figyelmét, hogy az ottani népek a szkíta sírhalmokat még mindig **KURGÁN**-nak nevezik, ami szkytha nyelven **„mezei hegy"** jelentéssel bir: **KUR, (GEN) „hegy"** (L.366); **GÁN, GÁNA, KÁN, KÁNA „mező"** (L.105), Ilyen, gyakran 30 m. magasságú sírdombokat a Dnyeper- folyó keleti partján felsorakozva szintén találunk. A **KURGÁN** szót Tiszán-túlon és Kecskemét környékén **KORHÁN(Y)** -nak ejtik., mely elváltozás csupán nyelvfejlődési jellegű:: az **U** magánhangzó **O**-vá lett, a **G** pedig **H**-vá lágyult. Érthetetlen, hogy az MTA legtöbb nyelvésze nem hajlandó elfogadni ezt a mindenki számára érthető hangváltozást.

Földrajzi neveink elemzése során sok olyan névvel találkozunk, amelyek **szkytha- székely- hun rovásírással lettek lejegyezve.**

A hun-székely rovásírást Thelegdy János székely ujságíró elevenítte fel pogánykori félálmából. A nemzetközi irodalomban az jelenik meg, hogy „a legősibb nikolsburgi szövegek **nilusi papirus**- ra lettek leírva: **nilotica papiro inscriptum.** A latin szövegű anyagot a Vatikán levéltárában találták meg. Az egészen biztos, hogy nílusi papírusért nem mentek le Egyiptomba. Az MTA keresztény nyelvészeinek az állam megparancsolta, hogy a Kaukázustól délre barangolni ne merészeljenek! A tizenötödik században azonban Erdélyt elérte a reformáció, mire a hun-székelyek bátorságot nyertek és újból nyilvánosan is használni kezdték pogány rovásírásukat és „hétváras", Nappal, Holddal, Karullyal ékesített nemzeti zászlójukat.

Közben, nyugaton a kutatás ment tovább. Azt a helyet, ahol Flinders Petrie egy rengeteg sok jellel teleírt lejtős sziklafalon felfedezte a „Proto-Sinai ÁBC"-t, Serabit el-Khad- nak hívják. Az egyik feliraton a „Madjayu" vagy „Mudjayru" szót olvasták. Dr.Baráth Tibor professzor a „Magyarok eredete" című művének I. kötetében felhívja a figyelmet a „ethiópiai-kultúrára", melynek írása hasonlít a székely rovásíráshoz. Anthropógiailag hasonlítanak a kaukázusi embertipushoz, bőrük azonban majdnem fekete. Gestáinkban, és a Képes Krónikában is szép számmal felvonulnak fekete arcú harcosok (Álmos). Glock T. írja „Stenographische Werte in der altungarischenn Schrift" (Dresden,1916): „A (régi) magyar írásra vonatkozóan érdekes megjegyezni azt, hogy az az egyiptomira hasonlít a legjobban, és mindenesetre közvetlen kapcsolat útján, nem pedig másod- vagy harmad kézből került az hozzájuk."

Sem az MTA hivatásos magyar nyelvészei sem pedig a székely rovásírás szakértői még eddig nem foglaltak állást Dr. B a r á t h sem G l o c k professzor előterjesztéseivel kapcsolatban.

Eddig még nem jelent meg egy tudományilag elfogadható katalógus sem, amelyből az új és régi helységneveink rovásírásos szerkezete, vagy hangzósítása összehasonlító forrásként felhasználható lenne. Fennállhatnak ugyanis olyan esetek, ahol egy helységnév a három történelmi írásrendszerünkben három, különböző szemantikai értelmet, vagy talán más földrajzi elhelyezkedést is mutathatna.

A modern chronológiai őstörténelmi távlatok kiterjedésével feltételezhetjük, hogy bár ékírásos- és rovásírásos írásrendszereink a közelkeleti magas kultúrák köreiben érték el fejlődésük csúcspontját, a képírásból született Mezopotámiai ékírás kb. 2.000 évvel megelőzte tökéletesedésben az Egyiptomban meghonosodott hieroglyfes- és rovásírásokat.

Figyelembe kell venni azonban azt is, hogy a már 45,000 évvel ezelőtt Európába telepedett Neander-völgyi ember után 5,000 évvel eurázsiát elözönlő aurignac társadalom fekete bőrü emberének még kb. 10,000 évet kellet várakoznia a gravettiek Európába való megérkezéséig, akik egy htározottan délkaukázusi, vagy inkább ki--fejlődött, kaukázoid-európai fehérbőrű embertipus voltak. A gravettiek mindenesetre megőrizték fehér bőrszínüket. Az ő körükbe tartoztak a mai magyarok, lengyelek, ukránok és horvátok ősei; - mind szkythák, akik nyíllal vadásztak és az Istenanyát tisztelték.

A görög írásbeliség kezdete óta 58 görög történetíró szolgáltat görög nyelvű jelentést a tőlük közvetlenül északra élő harcias ősi társadalomról, mely önmagát, saját vallása után nevezte Szkythának, mai nyelvünk értelmezése szerint:„A varázslatos Nap szolgája". "Ugyanezen gondolatmenetet követi ma a moldvai csángó, amikor azt vallja, hogy ő a Kereszténység szolgálója.

Magyar szempontból, mégis, **legfontosabb a görögöknek az a bejelentése, miszerint: „ A szkythák sehonnan sem jöttek, hanem már kezdettől fogva a Fekete-tenger mellékén élnek; vagyis, hogy ők ott őslakók, - előttük ott senki sem élt".** (Hérodotosz, Kr.e. 484-394) --- A szkythák őshonossági jogát arra a vidékre szakadatlanul támadják, Hérodotoszt megtántorítani azonban a mai napig sem tudták. Adatait a „történetírás atyja" közvetlenül a Fekete-tenger mellékén élő Szkytháktól tolmácson keresztül szerezte, illetve elgörögösített nevü bizalmasa: **Tümnosz** által diktált betűket egymás után lelkiismeretesen leírta, miáltal számunkra felbecsülhetetlen értékű szolgálatot tett.Hangtani átadása olyannyira elfogadható, hogy azt minden szumér nyelvész kifogástalanul megérti.

g 30

A mezopotámiában kifejlődött ún. szumér ékírásrendszer által tolmácsolt hangrendszert a Kárpát-medence gravetti- kultúrájú népe már kifejlődött formájában vette át a közelkeleti földműves bevándorlóktól. Bár a Dunai-kultúrák népei csak kevés írott forrásanyagot hagy tak maguk után, szájbeli hagyomány-őrzésük annyira kifejlett volt, hogy életmódjuk minden mozzanatát szótagoló beszédmódjuk követése útján ma is könnyen megérthetjük.

Nyelvészeti szempontból nézve legfontosabb, hogy, a szótagok és gyökök azonos hangzásuak, ugyanazt a jelentést hordozzák és ugyanúgy építkeznek, mint a magyar. A magyar a szkíta szavak értelmét körülmagyarázza, jól megmagyarázza Pl. „vitorla" szavunkkal kapcsolatban megjegyzi, hogy „a jó szél lassan kifeszíti"

Egyiptomban → „Tekintsük meg a „TáRUL" hieroglifát (Gardiner 499), melynek dagadó vitorlavászna nemcsak a nemzetközi transzliterációból közvetlenül származó „tárul, terül, térül" értelmet hordozza –(ebben az esetben csak a szótagképző hangokat cseréltük ki) - , hanem ötletesen a mögöttes gondolatot is bemutatja: „szél, szellő" stb..(Borbola János, Csillagszoba, Írástörténeti Kutató Intézet, Budapest, 2004, 28. Old.) -- Mindenesetre a szkíta szó a régibb, mert szavakkal is lerajzolja, hogy a vitorla vásznát miként feszíti ki a szél. Vagyis megőrizte eredeti képírásbeli jellegét.

A képírásrendszer, melyet a szkíták vittek le Mezopotámiába, csakis Középeurópából származhatott, mert a kutató régészek: Torma Zsófia és Marija Gimbutas, litván régésznő, csak ott találtak értelmet kifejező ősi képírásjeleket. Ezek közül soknak a korát Kr.e. 15 – 20,000-re becsülik. Egy ilyen középeurópai kőkorszakbeli képírás létezését Harmatta János professzor is támogatja.

„Csónak; vitorla; zátony hajózási vonatkozású őskori szavaink mellett még más képírásibeli, -- kőkorszakból eredő -- szakkifejezés bizonyítja azt, hogy a magyar már az ősi időkben is vízen járó nép volt: „SZIGET" szótagolva: ZI – Í$_7$ – GE – ED : „Folyó által alkotott menedék". ZI „ menedék" (L.84); Í$_7$ „folyó, folyam" (L.579); GE, DÍM, KIM „alkotni, teremteni, építeni" (L.440)

„Horgony", GUR-GUN (GUR → HUR) „teher – biró; súly – vivő". GUR „vinni, birni" (L.111), GUN „ súly, gond, adósság" (L. 108x)

„Árbóc", A – ÁR – BU$_5$ – U$_4$ – ZU „Viharos szelet dacoló híres készítmény", A „termék" (L.579), ÁR „hírnév, híres" (L.451), BU$_5$ „szél" (L.515); U$_4$ „vihar" (L.381), ZU „dac, erő" (L.7).

„Kormány", KÚR – MÁ- NI „a hajó irányváltoztatója", KÚR „megváltoztatni" (L.60) , MÁ „hajó" (L-122). MÁ-NI-DUB „teher hajó".

„Kormányos", KÚR-MÁ-NI-US „hajó irányítójának kezelője". UŠ „kezelni" (L.211).

„Tenger", TE-ENGUR „a tenger terjedelme". TE „kiterjedés, terjedelem" (L.376); ENGUR „tenger, óceán, mélység, édesvíz szint" (L.484). 14.

„Szoros", SUR-UŠ „szűk víziút". SUR „átjáró, víziút, csatorna" (L.405), UŠ „szokásos, használatos" (L.211).

„Szikla", SI-KALA(G) „erös csúcs". SI „csúcs" (L.112), KALA, KALAG „erős, erő" (L.322).

„Szigony", SI-GU_4-NÍ „hatalmas erejű csúcs". SI „csúcs" (L.112), GU_4, GUD „erős, ökör, hős" (L.297), NÍ „hatalmas" (L.399).

Ugyanez a SI „csúcs" szó található a SZIKÁN, SZIKAMBRIA (SI-KA-ÁM-BAR) „meredek csúcs melléke" kifejezésben. KA-AN, KA-ÁM „meredek" (L.14), -BAR „oldal, mellék" (L.74). A „Királyi szkíták" az AGATHYRSZOK SZÉKHELYE. (AGA-TU_6-E-IR-ŠU-UŠ „a szent korona kötelékébe tartozó". Bebizonyosodott az is, hogy SZIKÁN-HEGYE a pomázi, meredek oldalú „Kiskőhegy"-gyel azonos. (P o m á z : PU-MA_6-Á-Z(U) „mágikus szertartások völgye". PU „forrás, völgy, árok, gödör" (L.511), MA_6 „szertartás, isteni erő" (L.536), Á-ZU „mágia" (L.334). Ma a „Holdvilág-árokkal" azonosítják.

A Sashegyi Sándor, Lázár Antal és Prácki István által szerkesztett „Dobogó"folyóirat 16. oldalán azt olvashatjuk, hogy: „az avaroknak a fekete volt a kedvenc színe; elvégre ők a 'fekete magyarok', kiknek másik neve a s i c a m b e r. Ősi szóval kifejezve: ők voltak a „szikullú-k", „szikulok", amiből nyelvészeink a „székely" szavunkat származtatják". (Ez a szerzők magán véleménye). Továbbá: ----

„A Nagy Francia Krónika szerint I. Clodvig királyt a reimsi püspök s i c a m b e r – nek nevezte. A hosszú-hajú s z á l i – f r a n k királyok - így a kétméteres N a g y K á r o l y is – a krónika szerint s i – c a m b e r e k, vagyis avarok voltak. A korabeli írások pedig feljegyezik, hogy egyes s z á l i királyok kifejezetten feketék voltak, mint III. Henrik német császár, vagy a magyar I. (Szent) L á s z l ó királyunk." is."

Pomázon, a talán szlávnak, vagy szerbnek hallatszó ZDRAVLYAK dűlő lehet, hogy szláv ajkon formálódott át, de mégsem az, mert itt az ásatók – Belitzky János és Sashegyi Sándor -- 2-2.5 méter mélységben olyan falromokra akadtak, „melyek még a római uralom előtt, tehát a Kr. előtti századokban épültek. A leletanyag is ezt látszott igazolni". Ha ezt a szót, mint a legyezőt, szétnyitjuk, tökéletes szkíta mondatra ismerünk:

ZDRAVLYAK = ZA-DERA-Ú-LI-A-KE_4 „a Dera (patak) pázsitjának melléke". ZA"mellék"(338a); Ú-LI-A"pázsit" (L.318.

Tengerészeti szakkifejezéseinket azért állítjuk elő példaként, mert szószerkesztésükben annyira primitívek, hogy azok felépítése egyenesen az öskökorba vezetnek benünket. A magyar nyelv az ide tartozó gondolatokat csodálatos, mondhatni „isteni gondolkodás szerinti elemekből építi fel"; --- egyszerű , a szumér ékírást évezredekkel megelőző világnézeti elvek szerint.

„Észak", É- ^{mul}SA$_4$- K(A) „ a 'Nagy-Medve' fő csillagának a házá-. nál", ^{mul}SA$_4$ „egy csillagkép fő csillaga" (L.82). Az emelt ^{mul} „csillag „ szó „értelemhatározó" (determinativus), csillagnevek előtti értelemhatározó.

„Kelet" , KI-E-IL-E-DE „Felkelő hely" ; ÍL „felemelkedni, magas lenni" (L.320), -DE „ –ő „ igerag.

„Dél" , (U)D- É- ÍL „A Nap magasra van emelkedve"; UD; U$_4$ „a Nap.(isten)" (L.381); É „(a Nap) felemelkedik"(L.381); ÍL „magas Lenni"; „magas" (L.205).

„Nyugat", NI-E- U$_4$-U-GA-A-T(U) „ahova a Nap(isten) teljes nyugalomra betér"; U$_4$ „Nap(isten)" (L.391); U „alvás, aludni, álom" (L.455); GA „teljes, egész, teli, tölteni" (L.326); TU, TUR$_5$ „betérni, bemenni" (L.58). Már a kezdetektől fogva a Naphoz és a Nagy-medve csillagképhez viszonyították helyzetüket.

„Nap", NI-IN-IB / NA-AN-AB = NAP „a Magasságbeli Fényes Gyermeke. Anton Deimel német nyelvész szerint Elámi eredetű. Deimel a Vaticán könyvtárában gyüjtötte össze a Közel-keleten dolgozó tudosoktól beérkező írásadatokat. A NAP szó nincs meg az Ural-Altáji nyelvekben. (L.129).

„Hold" , HU-UD „fényes"; HÚD „fénnyel elároszt, fény" (L.381).

„Göncöl-szekér", GUN-ZU-(E)-UL „régi győzelem csillogása"; GUN „csillogás" (L.352a), ZU „győzelem, dicsősség, erő" (L.6); UL „régi, ősi"(L.441). --- ^{gis}GIGIR „szekér; harci szekér" (L.486).

„A csillogó régi dicsőség harciszekere".

„Kapitány"; KAB-BI-TA-Á-NÍ „eredményessége által fenséges erejű); KAB, GUB „eredmény, hatékonyság"(L.88) Szövegkörnyezetben: (U-MA-GUB-BA-BI „ő, elnyerve a győzelmet"), -TA"által, miatt, következtében", Á-NÍ „fenséges erő".

„Matróz", MA-TU$_{15}$-RU-ZU „tud vitorlás hajót kezelni"; MA, MÁ „hajó, edény, hordó"(L.112), TU$_{15}$, IM, IMI „szél" (L.399). RU „irányítani, kezelni" (Del.49/68), ZU „tudni, érteni" (L.6).

„Orkán" U$_4$-ÚR-KA-Á-A.-AN „erős szájjal üvöltő vihar"

HURRICAN U$_4$ „vihar" (L.381), (U$_4$-GU-RA-RA-TA GU IM-DA-AB-RA-RA „A bömbölő viharral te együtt bömbölsz"; U$_4$-DU$_7$-DU$_7$-GIM I-DU$_7$-DU$_7$-DE „Mint a támadó vihar, te úgy támadsz" (NIN-ME-SAR-RA 28-29 sorok), ÚR „üvölteni, kiáltani" (L.255), KA „száj"(L.14); Á „erős, erő" (L.334).

Visszatérve a „G ö n c ö l s z e k é r" csillagképhez, észrevesszük, hogy az hajdanán „harciszekér" volt, mert a Labat nagyszótárban is azt találjuk, hogy az égen ^{mul} MAR-GÍD-DA „Göncölszekér" jelentéssel bir, ugyanúgy mint a földön is ^{gis} MAR-GÍD-DA ugyanazt, „Göncölszekeret" jelent. (L.307). Erdélyben , a Berettyó-folyó partján található egy „MARGHITA" nevű helység. – ami a régebbi térképeken „MARGITTA" formában jő elő. Azt is jól tudjuk, hogy az újabb korokban a kettős „D" (DD) kettős „T" (TT)-vé keményedett. A MARGHITA változat pedig egészen újkeletű lehet. Árpádházi „Szent Margitra" viszont ismét nem gondolhatunk, mert a kereszténységben a „Szent" melléknév is előtte kelett hogy legyen. ---- A Berettyó meletti néphagyomány megőrizte „A csillogó régi dicsőség harciszekere" fogalmat, ami máig egy dicső ütközet emlékét őrzi. Úgy olvassuk, hogy A t t i l a királyunk alkalmazott harciszekereket és velük új harci taktikákon kísérletezett. Mindenesetre üdvös őrá és a „régi dicsőségre" való megemlékezés.

„Hajó", HAL- $Í_7$- U_5 – A „folyami közlekedés járműve", HAL „haladni, járni, futni, folyni"(L.2), $Í_7$ „folyam, csatorna" (L.579), U_5 „utazni, utazás" (L.78x). Valószínű, hogy nyelvújításkor a „H A J Ó" szavunk fonológiájában a „H A L Y Ó" beűsorozatot kellett volna előnybe helyeznünk.

„Hajózni", HAL- $Í_7$ – U_5- ZU „folyami közlekedés járművét tudja kezelni", ZU „tudni" (L.2).

„Naszád", NA-A-SÁ-A-DA „víz-védelem biztosítása céljából", NA „cél"(L.70), A „víz" (L.579), SÁ „biztosítani, megtartani"(L.457)

„Ladik", LA-A-DI-K(E_4), „vízi közlekedés szükséglete", LA „szükséglet" (L.482/8); A „víz"(L.579), DI. DU-DA, DU „menni, járni, közlekedni"(L.457).

„Bárka", BÁR-KA „hegyes menhely", BÁR „menhely, szentély" (L.344), KA „száj, orr, csőr, hegyes" (L.14).

„Folyam", PU- $Í_7$ – ÁM „folyó medre", PU / FU / FO „meder, árok, vályú, forrás, kút"(L.511); $Í_7$ „folyam, csatorna"(L.579); ÁM enclytic copula.

„Folyás", PU- $Í_7$- Á- SU „a folyó meder ereje", PU / FU / FO „meder, árok"(L.511).

„Folyó", PU-$Í_7$-U_5-A „a haladó folyó-meder", PU-FU-FO „meder,. árok"(L.511), $Í_7$ „folyam, csatorna"(L.579), U_5„utazni, menni"(L78x)

„Apad", A-BAD „a víz elfogy", BAD „fogy, kevesbedik"(L.69) A-AB-BA-BAD „apad" , a tenger vize kevesbedik".

„Evezni". E-U_5-E_4-ZU „érteni a vízi utazás módját", E „út, mód" (L.308), U_5 „utazás"(L.78x), E_4 „víz" (L.579), ZU „érteni" (L.6)

„Eső", E_4-ES_{11}-Ú-A „tápláló eső víz", „egészséges eső víz", E_4 „víz"(l.579), ES_{11}"esni, leesni"(L.86), Ú-A „tápláló, egészséges" (L.381).

A Dunai-kultúrák népei, földjeiken az „árvizet" Isten áldásának tekintették, mert tapasztalatból tudták, hogy a folyó által hozott humusz talaj termékenyíti meg a mindennapi kenyerüket adó földet. Ennek tudatában, termőföldjeik helyszínét áradásos laposokon választották, lakóházaikat pedig azok felett kiemelkedő dombhátakon. Előnybe helyezték a Tisza kanyarjai által közbezárt területeket, mert azokon több humusz rakódott le.

„Árvíz", A-Á-RU-Í$_7$-Z(I) „felemelkedett folyó ajándék terméke"; A „termék" (L.579), Á-RU „ajánlani, felajánlani" (L.579); Í$_7$, ID „folyó" (L.579), Í$_7$-ZI vagy Í$_7$-I-ZI „felemelkedett folyó".

„Ázni", A-Á-A-ZUN „bő vízzel leöntőz"; ZUN, SUN „leöntöz, megöntöz" (Delitsch 153, 429), Á „bő, sok, erős" (L.334).

„Csapadék", ŠAB-BA-A-DÉ-KE$_4$ „kiömlő víz kicsapódása"; ŠAB „vágni, ütni, csapni" (295k), A „víz" (L.579), DÉ „kiömleni, kifolyni" (L.226a).

„Dézsa", DÉ-EŠ$_{10}$-A „víz kiöntő", DÉ „kiönteni" (L.226a), A, E$_4$, EŠ$_{10}$ „víz, folyadék" (L.579). Leginkább fedélzetmosáshoz használták.

„Edény" „EDÍN „fazék, tál" (L.168,2,8). Az agoloknál még ma is „hajó" értelme van: What is the name of the „Vessel" you are serving on? Magyarul: „milyen nevű 'edényen', vagy talán 'fazékon ? szolgálsz?. Nem-e az embernek önkénytelenül egy mezopotámiai kerek csónak a „guffa"jut az eszébe? Vagy talán Noé bárkája lehetett ilyen kerek? Hogyan lehetett abban evezni?

„Tutaj", TI-U$_5$-A-TA-È-A „vízi utazásból származó kereet", TI „keret, borda, köteg" (L.73), U$_5$ „utazni" (L.78x), A, E$_4$, EŠ$_{10}$ „víz" (L.579), È „ered, származik" (L.381). --- A „tutaj" lehetett talán a legelső kereskedelmi vízi eszköz, mely a Kárpátok sűrű erdeiből a szál – fákat, mérhetelen környezetbeli pusztítást okozva, üzleti célból az Alföldre leeresztette és még ma is leereszti. A magyar ősnyelv pedig hű képírásos képet ad ennek a vízi szállító-eszköznek a kőkorszakbeli formájáról. Azért is lett kiválasztva, mert szóképzése a gondolatot legcélszerűbben illusztrálja.

A Kárpátmedence őslakosságának egyik fő mestersége volt a halászat. „Az igazi magyar halász tisztességtudó, igazán jóravaló magyar ember, akit meg lehet és meg is kell becsülnni". (Herman Ottó, Erdők rétek nádasok", Móra, 1986, 126 old.)

„Keszeg", KE-SEG / GE-SÍG „gyenge felépítésű", KE, GE, DÍM „mű, dolog, termék, teremtmény"(L.440), SIG „gyenge, alsórendű" (L.113a).

„Harcsa", ḪAR-ŠU-A „haszon-szedő"; ḪAR „adó, haszon, járadék" (L.401); ŠU „kezelni, elvenni" (L.354).

„Csuka", ŠU-KA-A „szájjal elkapó", ŠU „elkap, elragad, kéz" (L.354), KA „száj" (L.14). Nem-e mindég a nádas szélén leselkedik, hogyaz ott elhaladó elősdieket megkaparintsa?.

„Cápa", ZU-Á-PA „felette erős fogú", ZU „fog, fogak"(L.6), Á „erő, erős"(L334), PA „felső, legfelső, legfelül", PA-BI „a teteje" (L.295).

"Ponty" PU-NU-TI(-A) „a medert nem közelíti meg", PU „meder, kút" (L.511), TI „megközelíteni"(L.376).

„Compó" ZU-ME-BI-U_5-A „erőteljesen úszó", ZU „erős"(L.6), ME-BI „erőteljes", U_5 „halad, utazik, úszik"(L.78.

A hajó kormányosának szeme állandóan a vitorlákra és az árbócra van szegezve, mert a szél munkáját a legelőnyösebben ki kell használnia.

"ÁRBÓC" → Nyelvészetileg ez az ősrégi szavunk talán a legsikeresebb lerövidítése egy normálisan 41 betűből álló magyarázatnak: „viharos szelet dacoló híres készítmény"-nek, amit ma pusztán 5 betűvel ki tudunk fejezni. Még a gyorsírást is felülmúlja. Ennek ellenében a szumér „árbóc": DIM-GAL, melynek értelme kb. „nagyszerű készítmény"„ a magyar szónak csak a felét fejezi ki. Nyilván a magyar nyelv az ősibb, és tökéletesebb.

A „ponttyal" kapcsolatban említettem, hogy annak a szónak az értelme szerint a ponty a „víz-medrét nem közelíti meg". Más szóval: lassú folyású, nádasos, védettebb vízinövényes helyeken jobban biztonságban érzi magát.

„Meder", ME-E_4-E-DER „víz levezetést szabályozó elrendezés", ME „elrendezés, berendezés, rend"(L.532), E_4, A, ES_{10} „víz" (L.579); E „elvezetni, eltávolítani"(L.381),DER, DIR, DIRIG „szabályozni, uralni"(L.123) A mederben már nemigen nő nád, sás,, vagy más vízinövény, mert legtöbb növény nem tudja feldolgozni a fölösleges víz - mennyiséget. Ezt a növény mentes környezetet a „ponty" sem kedveli. Még ma sem tudnánk a „meder", vagyis a „víz leve zetést szabályozó elrendezés" fogalmat 5 betűvel elmagyarázni. Természetesen más idegen nyelv sem. „DEREGLYE" (DEREG-ÍLLI- E) viszont, mely a MEDER szóban is előfordul, „könnyen kormányozható" vízijárművet jelent.

„Viza", U_5-$Í_7$-ZA(G) „alsó folyam terméke", U_5 „termék, hozomány" (L.78x); $Í_7$ ID „folyam" (L.579), ZAG „kezdet, eleje"(L.332). Középkori jelentésekben még többször történik említés Dunában fogott hatalmas vizákról;.--- az aldunai folyószabályozások óta azonban sajnos, már nem.

A természettudósok elszörnyűködnek a Kőkor óta végbement emeri pusztítás láttán. Becslésük szerint az állatvilág több mint fele megsemmisült. Hasonló a helyzet a növényvilággal is. A Szahara hajda -, nán folyók által átszelt füves pusztaság volt. Libanon cédrusaiból már csak egy- kettő maradt meg, amiket a túristáknak mutogatnak. Na, meg a zászlaikra festett, valóban terebélyes példányok. Ma a diadaltól mámoros ipari hatalmasságok abban a tévhitben szenvednek, hogy a Kyotói egyezmény betertása révén elkerülhetik a világkatasztrófát, sajátmaguk és az emberiség többi részének kipusztulását. Erre a grönlandi jéghegyek azonban rácáfolnak, mert az utóbbi évszázad elejétől kezdödöen a légszennyezéstól egyre feketébbé válnak. Láttak már fekete jegesmedvét? És fekete havat? Mert ott az is van bőven.

A Az Alföldről, a levezető-csatornák megépítése óta elapad a víz. A gémes-kutak a talajvíz szintjét a legtöbb helyen nem képesek elérni. A gazdák legtöbbjének mélyfúrásra nincs elegendő pénze. Egy sivataggá lett földön mire lesz jó a traktoros eke?.------ Az elsivatagosodást csak segíti, hogy a máris csődbement gazdák eladott földjeire Multinacionális Cégek terjedelmes raktárakat, elosztó-helyeket és üzemeket létesítenek. Lebetonozott területükön, a már amúgy is szürkésbarna zöld színűvé lett gyermekeitek táplálására gabona és zöldség ott többé ugyan már nem terem! Mindenki előtt világos, hogy az elmúlt évszázad önkényuralma összezavarta minden, különben tisztességes magyar ember gondolkozását; de vegyétek tekintetbe elődeitek több tízezer éves dicső multját és a már leküzdött újabb akadályokat. Emberelјétek meg magatokat, mert mi sem lehetünk alábbvalók dicső őseinknél!

A magyar egy terjedelmes és sok testvéri, vagy rokoni szállal rendelkező ősi fajta. Nem kidobott fattya, hanem eredő tőkéje vagyunk egy ősi családfának, melynek egyik legdicsőbb teljesítménye Eurázsia népeinek a földművelés tudományával való megismertetése volt.

Jókai mellé állok: **„a magyar nép nyelve mindig magyar volt. Nem volt az se szumér, sem pedig finnugor; de mindketőnek előd-je és tanítója".**

Európa népeinek parasztsága pedig, - legyen az holland, germán, vagy muzsik – gyermeke volt a Dunai-kultúrák magyar földműveseinek. Illő lenne tehát ha legalább megtanulnák elkészíteni évezredek tapasztalata alapján felépített magyar ételeinket, tiszteletben tartanák állat- és növényvilágunkat. Van nekünk sok ezeréves életapasztalatunk, hagyjatok bennünket békében.

Hagyjátok meg nekünk a kéményeinken fészkelő szent gólyáinkat, „melyeknek neve „lingua primogenitum" nyelvünkön: GÚ-Ú-LI-A „mezőbeni nyak", GÚ „nyak, torok". (GÚ „nyak" (L106), Ú-LI-A „mezei, mezőbeni, pázsit" (L.318). Ilyennek látta a történelem hajnalán egy természetrajongó magyar madarász. Kőkorszakban használt képírásunkban is ezt a látványt örökítete meg. A gólya télre Egyiptom ba vándorol, ahol szintén szent madár; az egyiptomi hieroglif írásnak egyik fontos ábrája.Balkonainkat látogató, hűséges madarunk a:

„Gerlice", GE-IR-LI-ZI-A „a király ligetét ékesítő", GE „király" (L.480) -IR „számára, részére"(L.232),(Pl. NIN-A-NI-IR „úrnője számára"); LI „kert, liget" (L.59); ZI „felemel, ékesít" (L.84).

„Fecske", PA-ES-KE$_4$ „a háztáj főnöke", PA „főnök, fej" (L.295), ES „háztáj, berek, szállás"; -KE$_4$ birt. rag. Az eresz alól cikázva tartja ellenőrzés alatt a rovar-és légy állományt. Még a konyhai legyek sem menekülnek meg éles szemei elől. Átsuhannak az istállón is, hogy a rovarok a teheneket se háborgassák.

„A daru madár" ma már eléggeé ritka látvány, mert régen tollait kiszagaták, hogy generálisok és politikusok díszkalapját ékesítsék. Pedig régen híres jelenség volt a magasban daloló, szépen szóló daru. A mezoptámiai szkíta „Paradicsomi Époszból" merít egy jellegzetes sort: DAR-HU-E DUG-DAR-HU-RI NU-MU-NI-IB-BI „a daru madár, a szép darumadár hangot nem adott" (Stephen Langdon, A szumér Paradicsomi Éposz", 12. Sor.) (DARU = DAR-HU „tarka madár"). DUG, DU$_{10}$ „kedves , jó, édes" (L.396); BI, BÉ „beszélni, szólni" (L.214).

„Varjú", U-AR-I-I-Ú-A „A mező fényesnek látszó dicső ura", U, UN „úr" (L.411),AR „fényleni, mutatkozni, megjelenni, látszani"; I-I „Dicsőíteni, tiszteln" (L.142), ME-ÚR-HE-I-I „dicsőítsen téged!"

„Holló" HU-UL-LU-U-U_4(-A) „a Nap-úr fényes madara"; HU „madár" (L.78), UL, ULU „ragyogó , fényes, eljövendő" (L.441), U „úr" (L.441); U_4 „Nap, nap, napfény"(L.381) 21.

Bejutott a holló a magyarság legdicsőbb királyának, Mátyásnak a címerébe is, gyűrűt tart a csőrében. Mátyás király bizonyára tudta azt, hogy a hollónak a Nappal és a jövőbelátással is összeköttetése van. Az angolok hisznek abban. hogy „amig a hollók a London Tower-ben székelnek, addig az angol királyság jövője biztosítva van". Vigyáznak is rájuk. Az államháztartás fizeti a hollók gondozásáért felelős őr és a hollók étkezésének költségeit, valamint az őrnek járó, hollóknak is tetsző egyenruhát. A legtöbb angol már nem is tudja, miért, de tiszteletben tartják a hagyományaikat; hátha azok a hollók mégis látják a jövőt.

„Turul", a mi szent és szakrális Turul-madarunk elsősorban az Árpád-dinasztia korszakához csatolható; a „t u r u l o s Á r p á d „ felségjelvénye volt;-- de megtaláljuk az összes eurázsiai szkytha népek hagyatékában is. Anonymus Gesta Hungarorumának 3. Fejezetében olvassuk: hogy „Á l m o s – f e j e d e l e m a nevét csodás eset következtében kapta, mert teherben lévő anyjának á l m á b a n isteni látomás jelent meg T u r u l – m a d á r képében és mintegy reászállva teherbe ejtette őt". ---- Á-AL-MU-UŠ értelme: **„a megadott jóslat rendeletét követve"**-- MU „jóslat" (L.61), Á „rendelet", US „követni" (L.211). --- Mivel pedig a TURUL értelme TUR-UL „fény fia" (144 , 441), Álmos az apa és az anya-isten fényes gyermeke volt. Az Árpádok, vagyis „szavartoi aszfaloi" birodalma az Irakban levő, magarab nyelven D i y a l a-nak nevezett folyó vizrendszerének vidékén volt. A Párthus érában ezt a folyót szkíta nyelven TURUL-nak nevezték, aminek jelentése: „fény fia". Az archaeologusok szerint ez a név a folyó Istenített (szakrális) neve volt. Ez is bizonyítéka annak, hogy a párthusok is Nap-vallásúak voltak. A Diyalától északra a Tigris-folyóba ömlő folyó neve pedig Z a b –e l – a s z f a l , vagyis „Alsó Zab". Innen a Bíborban született Konstantin császár által ismert „s z a b a r t o i a s z f a l o i" név, az árpádi unokák „régi neve". ---

A mult század első felében a magyar társadalom többsége még hitt az „igazsászerető Nap" erejében, amikor Gróf Teleki Pál miniszterelnöksége alatt az emberek tömegestül csatlakoztak a „T u r u l – m o z g a l o m h o z", mely őszerintük az „őskereszténységet" képviselte. --- A Turul, lényegileg egy olyan óriás madárnak képzelt Napfény, amellyel szembenézni nem lehet.

A Turulnak isteni testvére a Szent Sólyom, szkytha nyelven elemezve SU-U-LI-U_4-(A)M „A Nap-isten mezejének védelmezője". A mezopozámisi szkythák szerint: HU-E- UGULA-DINGIR-RE-NE-KE_4 „Az istenek főnök madara", „Az isteni parancsok véghezvivője". A Szent Karvaly a Napisten kardjának védelmezője.

„Páva", PA-Á-U_4-A „A Napisten erős főnöke", PA „főnök" (295), Á „erős" (334), U_4 „Napisten"(381). 22.

„Kócsag", GÚ- $ŠAG_5$ „kedves görbe nyak"; GÚ „nyak" (106), $ŠAG_5$ „kedves" (356).

„Keselyű", KEŠE-ÍL-LI-Ú-E „mindent megesz, amit elemel". KEŠE. KIŠI „minden" (425); ÍL „magasra emel" (320); Ú-A, Ú-E „megenni" (318).

„Kánya", KA-Á-NÍ-A „borzasztó erejű csőr"; KA „száj, csőr"(14), Á „erő" (334), NÍ „borzasztó" (399).

„Harkály", ḪAR-KA-Á-IL „nagy erejű csőrű harácsoló", ḪAR „harácsolni, adót szedni"(401).

„Gúnár", GÚ-NÁR „éneklő nyak", GÚ „nyak" (106), NÁR „éneklő, énekes" (355)

„Gödény", GU-U-DÉ-NÍ-E/A „csodálatosan kiemelkedő hosszú nyak", GU „nyak" (106), U „nyúlni, kinyúlni" (455); DÉ „kiemelkedni, felemelkedni"(381), NÍ „nagyszerű, csodálatos".

„Gém", GE_6-É-EM /AM „kiemelkedő sötétség"?, GE_6 „sötét, éj" (427), AM. EM enclytic copula.

„Galamb", GALAM-B(I) „bölcsen szóló", GALAM „bölcs, művelt"(343); BÉ, BÍ „szólni, beszélni" (214).

„Cinege" ZI-NE-GE_4 „élet, melybe az erő (néha)visszatér", ZI „élet"(84), NE „erő" (444), GE/GL_4 „visszatérni" (326).

„Fészek", PA-É-ZI-E-KE_4 „a menedék-ház fája", PA „fa, gally, szárny" (295), É-ZI „menedékház".

„Csicsereg", ŠI(R)-ŠIR-AG „énekeket mondani" ; ŠIR „énekelni, zenélni."(152); AG,EG „tenni" (97).

„Sirály", ŠIR-RA-Á-ÍL „magas erővel éneklő"; ŠIR „énekelni" (152), Á „erő" (334), ÍL „felemelni"(320) magas jegyezte le:

Herman Ottó a sirályok rikácsolásáról: „Abban a nagy katlanban a tengerparton szemkápráztató kavargás folyt, mert ezernyi sirály, mint valami tovakészülő méhraj, úgy kavarodott benne.--- Kiegészítette pedig ezta madárképet egy valóban leírhatatlan zsivaj. A közelben ülő és repülő madarak rikácsolása, nyávogva síró hangja kihallatszott ugyan az egyenletesen zúgó zsivajgásból, de az úgy hallatszott, mint egy népes iskola lármája. Csakkhogy itt a madárhegyen a hang megszámlálhatatlan ezrek torkából jött ....."

Az őskorbeli hal- és madárvilág máig fennmaradó neveinek megtekintése után nézzük meg a kárpát-medencei őslakosság életét és társadalmát szemléltető adatokat: -- „Magyarországon,általában a földművelő népesség kisebb szórvány (tanya), vagy zárt (falu) településeken élt, és él ma is. A parasztság a maga zárt világában kialakította azt az autonóm szokás-erkölcs- és hitvilág-rendszert, amely életének minden viszonylatát átfogta, amely a benne élők együttlétét kötelező érvénynyel szabályozta, és amelyet az e rendszerben élők az együttélés érdekében is kötelező erejűnek éreztek a saját maguk számára.". Balogh István „A magyar paraszti életforma kialakulása" Corvina, Bp. 1975, 169-175. old.

„Tanya", TA-NÍ-A „sajátmaga kerete", TA, T(E)-A, TI-E „keret, 23.
kerület" (73). NÍ „sajátmaga" (399).

„Gazda", GA-ZID-DA „A Boldogasszony által jóváhagyott"; GA „Boldogasszony"(319); ZID „jóváhagy, megerősít"(84).

„Falu", BAL-U_4 „a Napfény uradalma"; BAL „uradalom, uralom" (9); U_4 ; UD „napfény" (381) . BAL-U-DI „gyönyörű uradalom" (?) FALUDI

„Ugar", A-GAR."ugar, termőföld" (579)(500).

„Eke", AKA „művelő" (97)

„Erdő", ER-DE-Ú „ragyogó növényzet belseje"; ER, IR „belső" (401); DI, DE „ragyog, szikrázik" (86); Ú „növényzet, mező, fű" (318).

„Termés", TER-ME-É-EŠ „isteni erő által feltörő termés", TER „termés"(375), ME „égi erő"(532), É „fe]törő, kiemelkedő" (381), -EŠ, -ŠU „által".

A közel-keletről, a Termékeny Félhold mérsékelt időjárású vidékéról Európába átterjeszkedő, gabona létalapú földművesek fennmaradásának, majd szaporodásának elengedhetetlen követelménye volt a „jó termés". Legkedveltebb gabonájuk az Istenanya ajándékaként tisztelt: „Búza", a „tiszta búza" volt, melybe konkoly, vagy más idegen mag nem keveredett. Megoldandó probléma még, hogy a Dnyeper-folyó környékén a nikolájevi földművesek nekünk jól érthető magyarsággal „Csiszta búza"formában mondják. Vallási jellege magában a „búza" szóban is benne rejlik:

„Búza",BU_5-Ú-ZA „az Arany-rét ragyogása".BU_5"ragyogás"(371), Ú „rét, mező" (318); ZA, ZAG „arany; első; fő"(586). Az „Arany-rét" vallási fogalom egyenlő a görögök ELYZEA mezejével, ahol NIN-ḪUR-SAG „A legfőbb mező Úrnője", vagyis „BOLDOGASSZONY", Skytha nyelven „ANA-ḪI-TA"uralkodott. Ő ugyanaz az ANAḪITA, aki a kereszténységünk előtti Országgyűléseken, a „Szer"-eken látta el a mennyei kötelességeket. „A legfőbb mező úrnője"

NIN-ḪUR-SAG (~~SAG-SZAG~~);--------- NIN „úrnő; királynő" (556); ḪUR,ḪAR,ḪOR"puszta, mező"(401),-- SAG „fő, fej, csúcs, legfőbb, legfelső" (115).-- ḪAR-GUD „~~puszta~~; ökör legelő". ---------- - ANA-ḪI-TA „Boldogasszony" --- ANA, AMA, EME „anya"(237); ḪI-(~~LI~~) „boldogság"(396), --TA „által"(139).

int HARTA vagy HORTOBÁGY

„Árpa" Á-AR-PA(-È-A) „kiváló hírű erő", Á „erő" 344); AR „híres"(451), PA-E-A „kiváló" (295).

„Zab", ZU-A-B(I) „rágnivaló"; ZU „fog, rágni" (14).

„Parlag „ , PAR-LAG „szűz terület", PAR, BAR „terület, oldal, részleg"(74), LAG „szűz, tiszta, érintetlen"(314). VAGY MINT „SERLEG" SER-LEG „A TISZTASÁG KÖTELÉKE". UNIÓJA.

„Paraszt", PAR-RA-A-SÚ-DÈ „vidéken magot vető", PAR, BAR „vidék, külső" (74), A „mag"(579), SÚ „vetni, szórni" (71), -DÈ mell. igenév.

„Tar", TAR(-RA) „lekoppasztott" (12)

„Tarló", TAR-LU-A „teljesen lekoppasztott", LU „egészen, teljesen"(345) (U-GIM-LU-A „olyan sokan mint a juhok")

„Tarsoly", DA-RI- IR-SU-UL-LI „megőrizni a jövőre", DA-RI „megtartani, tartós"(335) , -IR „számára" (232), UL „eljövendő, jövendő" (44).

„Tartalék", DA-RI-TAL-É-K(E_4) „a ház bölcs takarékossága", TAL, TÁLA „bölcs"(383), É „ház"(324).

„Tartály", DA-R(I)-T(I)-Á-ÍL „nagy erejű, épségben megtartó", DA-RI „megtartani, tartós, épség"(335); TI „elfogadni, befogadni" (73); Á „erő(s)"(334); ÍL „nagyszerű, magas"(205).

„Tartam", DA-R(I).T(I)-AM „folyamatos megtartás", TI „fogni, tartani"(73)..

„Tartós", DA-RI-TUS „sokáig tartó", TUS „rajta ülni"(536).

„Tárul", T(I)-ÁR-U_6-UL „megjelenő kép növekedni látszik"; TI, TE „keret, kép"(73), ÁR „megjelenni, látszani"(449); UL „növekedni, dagadni"(441). ----

Tekintsük meg ismét az egyiptomi „TÁRUL"hieroglifát (Gardiner, Egyptian Grammar, Third Edition, Griffith Institute, Ashmolean Museum. Oxford,1994, 539), melynek dagadó vitorlavászna nemcsak a nemzetközi transzliterációból közvetlenül származó *tárul,terül, térül* értelmet hordozza, hanem ötletesen a mögöttes gondolatot is bemutatja: *szél, szellő, stb.* (Gardiner, op cit. 499, --- breath, wind). (Borbola János, CSILLAGSZOBA, ÍRÁSTÖRTÉNETI KUTATÓ INTÉZET, Budapest, 2004, 28. Old.)

Összehasonlítva Gardiner és Borbola „dagadó vitorlavászon„ „tárul, terül, térül„ „ „szél, szellő„ szavainak az annak megfelelő egyiptomi hieroglifából (Gardiner, 499) olvasott szemantikai értékeit a szumér-szkytha ékírásból kikövetkeztethető „ U_4- I- TUR- LA(L) „jó szél által gyengéden kifeszített„ vagyis „vitorla" értelmet jelentő --- még a kőkorszakbeli középeurópai képírásból eredeztetett --- fogalomjelekkel, nem lehet kétségünk afelől, hogy az egyiptomi hieroglifák és a mezopotámiai-szkytha ékírással kifejezett gondolatok egy és ugyanazon ősszkytha nyelvre vonatkoznak.

Minden igazságnak eljön az ideje, amikor kitudódik. Ime, elérkezett az ideje az emigrációban élt és sok tudatlan vádat elszenvedő Dr. Baráth Tibor őstörténész igazságának, aki még a mult század hatvanas éveiben a nemzetközi világ tudomására hozta, amit az újabbkori egyiptológusok is belátnak, hogy a Nílus-folyó mentén létezett egy civilizáció amelynek nyelvezete magyar volt.

VI. 1

30 m.
4.5 oldal.

A egyiptomi nyelv tekintetében még sok más rejtélyes, eddigelé megoldatlan problémával állunk szemben. Például, minden hét végén az Úr Napját megszenteljük, elmegyünk a templomba, de ha a „V a – s á r n a p" szó jelentését próbáljuk megtalálni, minduntalan összezavarodunk. Ha „ k i r a k o d ó v á s á r „ jut az eszünkbe, mint ahogy a törvény és vallás által a vásárok arra a napra vanak ijelölve, akkor a „v á s á r „ napja miért zavarja meg az Isten tiszteletének „V a s á r n a p j á t ?" Mit is jelent egyáltalán maga a „ V a s á r „ szó? Tudatlanságunk arra ösztökél, hogy kérdőre vonjuk szótárainkat, könyveinket, sőt mindenféle vallásfelekezet papját is. Van ugyan egy „ V a s „ nevű vármegyénk és „V a s s A l b e r t „ írónk is, de nem gondoljuk, hogy nekik ünnepnapot szentelnénk. --- Mi lehetne más, mint egy nagyon régi szó? Ezeréves történelmünk fürkészése sem adja meg erre a választ. --- A Labat szótár 44-es bejegyzése szerint „ASAR, ASARU, en composition, dans plusieurs noms divins: ^{d}ASAR-LÚ-DU$_{10}$ $^{le\ dieu}$ *Marduk, etc.*" Ez az istenség azonban, mivelhogy szemíta vallású volt, kiesik a számításból.

Labat első bejegyzése az „AŠ", „ÁŠ-ÁM", „ÁŠ-A" „első, egyedül, magányos" értelmezés viszont szumér-szkytha, így lehet egy összetett szónak szótagja is. A NAP szó viszont, Deimel szerint, Elámi, vagy Párthus. „Vasárnap „ szavunk tehát valószínűleg Párthus eredetű : VAGYIS : **U$_4$-AŠ-ÁR-NAP „A Napisten legelső fényes napja"**, U$_4$ „nap" (381). AŠ."első, egyedül" (1); ÁR „fényes"(451); NAP,NAB „nap" (129). Ennél szkythább ünnepünk, mint a Napistennek szentelt ünnep, már nem is lehetne.

„ „Vásár", U$_6$-Á-ŠÁR „mindenféle árú látványa", U$_6$„kiállítás, látvány" (449); Á „árú, termék, munka" (L.334); ŠÁR „mindenféle, összes" (396).

„Vas", U$_5$-AŠ „kiváló ekevas"; U$_5$„rajta ülni, utazni, **Teil des Pfluges"(„AZ EKE ALKATRÉSZE"** ,AŠ „kiváló, elsőrangú, páratlan" (1)

Nem meglepő, hogy az „e k e v a s"-ról kapta nevét, mert a vasból készült „e k e v a s" forradalmasította a földművelést, a Vaskorszak pedig kivédhetetlen fegyverek gyártását vezette be.

„Kocsi", KU-U$_5$- ŠI(-A) „odautazás eszköze"; KU „eszköz, alakalmatosság" (536), U$_5$ „utazni, menni" (78x); ŠI „-ért, számára" (449).

Ékírásos szumér-szkytha táblákon, i.e.3000 körül, a dinasztikus korban jelennek meg először ázsiai vadszamarak által húzott négykerekű harci szekerek, majd kifejletebb formájú utódaik Hérodotosz dejében (Kr.e. 450) körül róják a dél-ukrán styeppéket. Azután kb. ezer évig semmit nem hallani róluk nyugat-európában.

„A hangyaszorgalmú CORNIDES DÁNIELtől kezdve egészen máig nagyszámú értekezés és cikk foglalkozik a *kocsi* eredetével."

Egy része tagadja a kocsinak magyar származását, --- ezek legtöbbje idegen --- a másik része viszont *Kocs, komárom megyei helység nevétől gondolja eredeztetni.* Nincs azonban sok értelme a találgatásnak, mert e szó etimológiája nyelvünkben mindig létezett, mégha talán a középkorban egy új tipusú gyártmányra is vonatkoztatták. Ez lehetett egy tetszetősebb kivitelű jármű, aminek hírneve külföldön is elterjedt. Erre utal nevének sok külföldi variációja: a (német *kutsche,* francia *coche,* spanyol *coche* (ejtsd *kocse),* olasz *cocchio,* angol *coach,* lengyel *kocz,* cseh *koc,* szlovén, kisorosz *kocija,* szerb *kocije,* flamand *goetse,* svéd *kusk,* oláh *kocsie* stb.) A régi szekereknek ez a könnyű fajtája, melybe rendesen három ló volt fogva, mint szállító eszköz, a XVI. században Magyarországból terjedt el egész Európában és vitte nevét is a többi nyelvekbe.

Ennek bizonysága először is az, hogy a kocsit, még ilyen név alatt is, sokkal korábban használták Magyarországon mint külföldön. Minálunk a *kocsi* már a XV. század végén annyira közönséges dolog volt hogy 1523-ban már törvény is szabályozza szertelen használatát.

Talán mégis legértékesebb számunkra a francia elismerés, mely a *kocsi magyar eredetéről szól:* MENAGE: *Les origines de la langue Francoise,* Paris,1650. p. 780.:

„Coche. Du mot hongrois Kotczy. Les coches sont l'invention des hongrois."

---- NICOLAUS BERGIER : *De publicis et militaribus imperii Romani viis. LIB.VI: „Puto ista vehicula convenisse cum nostris vehiculis, quae Coches vulgo vernacule vocamus, voce ab Hungaris mutuata, a quibus et prima eorum inventio ad nos pervenit."*

Ezeknél az elismeréseknél, mi magyarok tudjuk, hogy sokkal értékeseb és maradandóbb, fent az égen a *„Gönczöl – szekér".*

Közismert, szállításra szolgáló ősi egykerekű eszközünk, ---mely lényegében a tutajnak és a gignek a keresztezése ---, a:

„Taliga" T(I)-A-LI(-E)-GA „fából csinált keret"; TI-A „támla, lap, keret"(73), ^{GIS}LI „fenyőfa, fa" (59); GA, GÁ „csinálni" (233).

„Karám", KAR-Á-ÁM „erős bekerített terület"; KAR „lakat, véd, támogat" (Delitsch 173). KAR „kert, központ" (L.3766). Á „erős" (L.334).

„Gyékény" GI-KIN / GI-KID „bullrush","gyékény mű", (N.S. Kramer)(85).; KIN „mű, munka" (L.358). GI, GE „nád" GEMENCZ(E) „nádas-menedék". GE-ME-EN-ZI /ZE, ZI /ZE „menedék, menhely"(L.84).

„Szár"; SÁR, SÁR „zöld növényzet, szár" (L.152).

„Kapa", KA-PA „felszíni csőr"; KA „csőr" (14); PA „tető, felszín, ág" (295).

„Guzsaly", GU-ZAL-LÍ „fonál vezető, „fonál töltő"; GU „fonál" (559); ZAL „elhalad, tölt" (231)

KERE „Gereblye", ^{gis} GIRI$_{11}$-BI-ÍL-LI-E „a kert rendbehozója"; ^{gis}GIRI$_{11}$ (GERE) „kert" (296); ÍL „felemel, tisztít, rendbehoz" (Del. 160)(320).

„Gerely", ^{gis} GIR-ÍL-LI-E „magasra emelkedő fegyver"; ^{gis} GIR, GER, „fegyver, kard, tőr" (10); ÍL „felemel, felemelkedik" (320).

Számos esetben észrevehettük már, hogy a magyar-szkytha tájszólásban két mássalhangzó között az „Í" magánhangzó kiejtése „E"-re változik. Az angolban viszont éppen ellenkezője történik; pl. a „severe"(szigorú) szót (szivír)-nek ejtik.

Egy másik jellegzetes magánhangzó elváltozás helységneveink esetében az „U"-ról „A"-ra változás. Pl. a leírott TUPULZA szó helyett TAPOLCÁT mondunk.

„Kalapács", KALA-PA-Á-ŠU „a munka legfőbb erőforrása"; KALA, KAL „erő, erős" (322); PA „fő, legfőbb"(295); Á „munka" (334).

„Tulipán", TU$_6$-LI-IB-B(I)-Á-NI „a liget szívének erős varázsa", TU$_6$ „varázs" (16), LI „liget" (59) (Delitsch 133), IB, EB „szív, belső" (535); Á „erő, erős" (334).

„Háló", HÁ-ULLU-A „összeláncolt dolgok"; ULLU „lánc" (228), HÁ „dolgok" (404).

„Kút", KU$_5$-Ú-T(A) „víz-üllepesztő medence a mezőn", (NAG-KU$_5$„üllepesztő medence; vízszűrő"(12); Ú „mező" (381).

„Borszörcsök", BUR-ZÍ-UR$_4$-ŠE-UK „gabona-arató nép gémes kútja"; BUR, BURU „kút., forrás"(411), ZÍ „felemel" (84); UR$_4$ „aratni" (594); ŠE „gabona" (367), UKU, ÙG „nép" (312)

„Szaru", S(I)-A-RU(-A) „áldozó szarv"; SÍ „szarv, kürt" (112); A-RU „feláldozni, adományozni" (579).

„Szarvas", S(I)-AR-U$_5$-A-AŠ „dicsőséget kisugárzó szarv"; SI „szarv" (112), AR „dicsőség, hírnév, ragyogás, fény" (451), U$_5$ „kifolyni, kiárasztani"(78x).

A „Szarvas",elsősorban, mint szakrális lény, az „Égi-Egyenlítő" csillagképei között árasztja fényét, agancsának „ezer ága-bogából". Mint a „Világmindenség Királynője"éjjel uralja a csillagos eget; nappal pedig vezeti a szkytha vadászokat árkon-bokron keresztül zsákmányszerző portyáikon.

„Szivárvány", SI-U$_6$-ÁR-U$_4$-Á-NÍ(-A) „maga a Napisten saját hatalma által megtöltött gyönyörű látvány", SI „megtölteni"(231); U$_6$ „látni,látvány" (449), ÁR „gyönyörű, fényes, híres"(451); U$_4$ „Napisten" (381); Á „erő, hatalom" (334); NÍ „sajátmaga" (339).

„Sövény", (Süvény), ŠU-E-U-É-NÍ-A „magának az ember a házának a védlmezője"; ŠU „védelmezni" (354); U "ember, úr" (411), É „ház" (324); NÍ „saját" (399).

„Szappan", SU-A-BA-B(I)-AM „a víz jótékonyságának növelője"; SU „növelni, gyarapítani" (74), A „víz" (579), BA „ajándék, jótékony ság" (5), -AM, -A-AN létige.

„Kondér", KUN-DÉ-İR „kiöntő edény"; KUN „edény, tartály" (7); DÉ „kiönteni, kifolyni" (226a), -İR „-ért, számára" (232).

„Ugorka", Ú-GUR-KA(-A) „száj számára gömbölyded zöldség"; Ú „zöldség, növény" (318), GUR „kerek, gömbölyű, kör, gurulni" , (111), KA „száj"(14).

„Tojás", TU-UL-Lİ- ÁŠ „új születésű", TU, TUD, TU-UD „szülni, születni, teremteni" (58), UL „új" (441).

„Tó", TU_5-Ú „mezei fürdő", TU_5 „fürdő" (367), Ú „mező, fű"(318)

„Tehén", TE-HÉ-NUN „nagy vagyon teste" (a pásztorkodó társadalmakban a gazdagság mértéke a tehenek számától függött).
TE, Tİ „test" (73 Falkenstein); ḪÉ „gazdagság; vagyon; bőség"(143), NUN „nagy, tetemes" (87).

„Tej", TE-I(E) „zsíros táplálék"; TE, Tİ „élelem, táplálék" (73), TE,Tİ „élet, élelem, étel" (73); İE, İA „zsír, olaj" (231).

„Táp", T(I)-Á-Bİ „életerő", Tİ „élet" (73), Á „erő"(334).
TÁPİÓ = T(İ)-Á-Bİ-Ú = „mezei életerő" .

Amióta felbecsülhetetlen értékű nemzeti kincsünk a **„Tápió-szentmártoni Szkytha Aranyszarvas" az „Attila-domb" jólismert és meg is jelölt rejtekéből előkerült, az a domb a hazafias érzésű duna-tisza-közi magyarság szószoros zarándokhelyévé vált. Még tél közepe táján is ellepik „új, nemzeti erőt" szerezni kívánó, látogatók. Nagymamák, nagypapák, fiak és unokák elüldögélnek a fatörzsekből hevenyészett padokon. Sokan a fűre térdepellve imádkoznak. Vannak, akik Attila szobránál fejet hajtva, pár szál virággal fe jezik tiszteletüket.**

Az érzékenyebb lelkűek a föld felé nyujtják karjaikat, hogy az onnan felsugárzó erőket magukba gyüjtsék. --Egy tájékoztató táblán a Földtani Hivatal jelentése igazolja az erre pontra vonatkozó föld-kisugárzás erejét. -- A domb aljában felépitett pavilonok egyi kében emléktábla jelöli meg a „Tápiószentmártoni aranyszarvas" megtalálásának a helyét. ---Innen a domb felé irányitott tekintet olykor határozottan egy a Golgotát idéző gyülekezet szomorúságát idézi. Az idejövő emberek viselkedése mi mást jelenthet mint egy ezer évnél is régibb hagyománytisztelet folytatását.

Figyelemreméltó, hogy a Nagy Királyunk ATTILA iránti ha - gyománytisztelet szkytha nyelven keresztül is érdemleges bizonyossággal kimutatható.

„Tápió" = T(Í)-Á-BI-Ú „mezei életerő"

„Szent Márton", ZENTH MARTON, ZÍ-EN-TU$_6$ „varázsos / szent életű úr" / „a szent életű úr menedékhelye"

„SZENTMARTON", ZÍ-EN-TU$_6$-MAR-TU-NÍ „a szent herceg nyugati menedékhelye" vagy **„A varázsos/varázsló herceg nyugati székhelye".**

„KUNSZENTMÁRTON" **„A varázsló herceg nyugati menedék szöglete".**

„KUNSZENTMIKLÓS" **„Magyar-Miklós (Herkules) herceg menedék szöglete".**

„TÁPIÓSZENTMÁRTON" : T(I)-Á-BI-Ú ZÍ-EN-TU$_6$-MAR-TU -NÍ **„a szent herceg nyugati székhelyének életerőt adó mezeje".**

VIII. 4

ZI „menhely, menedék, élet, élni, hű" (85); Pl.: URU-DU-A-GÍM ZÍ-NÌ ḪA-BA-ŠI-IN-TUMU „miként egy jól épített városban, menhelyét meglelheti" (Shulgi király önéletrajza, 35. sor.)

4 35

EN „herceg, király, úr" (99); TU$_6$ „varázs" (16); MAR-TU „Nyugat" (307).

„Pásztor", PA-Á-SÍ(-A)-TUR$_5$ „ostorral terelő főnök", PA „főnök"(295), Á-SÍ „korbács, ostor"(334), TUR$_5$, TU „betérni, beterelni, bevezetni" (58).

„Molnár", MULU-NA$_4$-Á-A-AR „erős kövel őrlő ember"; MULU, MU-LÚ „ember" (61), NA$_4$, Ì$_4$ ZÁ „kő, szikla, meteor, súly", Á „erős, erő" (334); AR „őrölni, darálni" (401).

4 ½

„Mostoha", UMU-ŠÌD-DU-A „számadó anya"; UMU „anya" (134), ŠID, ŠITA$_5$ „számolni, elszámolni" (314), DÙ „tenni" (230).

„Malom", MA-LU-U$_4$-M(E) „isteni erejű szél erős építménye", MA „építmény" (33), LU „erős, vaskos" (537), U$_4$ „szél, nap"(381), ME „isteni erő" (532).

„Liszt, LÍŠ-ZÍD „őrölt liszt ; finom liszt", (le) fragmenté + farine" Gosztonyi. LÍŠ „törmelék, töredék" (377), ZÍD, ZÍ(-DA) „liszt"(536)

„Hordani", GUR$_3$ „hordani, tele lenni", pl. ^{giš}MA-SÁ-AB Í-GUR$_3$-RU „vittem a rituális kosarat"; GUR → GOR →HOR „hor-dó".

A GUR fonémának 10-nél is több homonímája van. A legismertebbek: GÙR „tele lenni" (320); GÙR „fordulni, forogni gurulni" (111, GÙR-GÙR „fiú, ivadék"(367), GÚR$_4$ „futni, vastag, kiterjeszteni" (magyar : KOR-DÉ „kifutó"(483), GÚR$_5$ „vágni, düh, vad" (46), GÚR$_7$ „rakás, siló, egy ürmérték", É-GÚR$_7$ = GÚR$_7$-É „góré, siló" (542), GUR$_8$, ^{giš}MÁ-GUR$_8$ „dereglye, hajó, csónak" (58), GUR$_9$ „ürmérték", ^{ú}GUR$_9$ „anemona virág" (176).

Az itt bemutatott fonéma- tömeg hűen szemlélteti mezopotámiai szkytha testvérnépünk szóállományának gazdagságát. Szövegkörnyezetben ezek szerepe sokkal érthetőbbé válik. Valódi értékük gyors felismeréséhez természetesen a szumér-szkytha nyelv alapos ismerete feltétlenül szükséges.

Magyar szóelemek azonosítása céljából legcélszerűbb talán SHULGI király önéletrajzával kezdenünk, mert tartalmának egyszerűsége a későbbiekben is segítségünkre lesz.

SHULGÍ király negyvenhét évig uralkodott (Kr.e. 2095-2048). Hosszú uralkodásának első felét békés tevékenységgel töltötte el. Az apja, ÚR-NAMMU által elkezdett templomok és Zigguratok építését fejezte be. Uralkodásának vége felé saját maga írta meg életrajzát, melyből az alábbi gondolatok származnak:

^{d}ŠUL-GÍ-ME-EN /// BA-TU-UD-DÈ-EN-NA-TA /// NÍTA-KALA-GA-ME-EN /// = **„Én vagyok az isteni Shulgi /// Már amióta megszülettem /// nagyhatalmú ember vagyok"** Elemeire bontva: ^{DINGIR}ŠUL-GÍ-ME-EN = „én vagyok az isteni Sulgi".

DÍNGIR, TÍNGIR, Varró István „Kun Miatyánk"-jában TENGER(E) (Mészáros Gyula, Rovásírásos kún nyelvemlékek; Jazyg nyelvemlék Magyarországon, Szeged Városi Nyomda és Könyvkiadó Részvény-Társaság, 1937).

ŠUL-GÍ = „Igazságos ember"--- ŠUL „férfi, hős" (467) ; GÍ „igazságos, egyenes" (85).----- Mármost, a TUPULCZA / TAPOLCZA helységnevünk esetébeni U—A hangzóelváltozást tekintetbe véve, indokolt lenne-e egy SULGI --- SALGÓ elváltozást is elfogadnunk? Vagyis, ebben az esetben, SULGI király nevét a Salgótarján melléki 623 m.magas SALGÓ hegykúp örökítené meg.

BA-TU-UD-DÈ-EN-NA-TA „már amióta megszülettem";TU, TUD, TU-UD „születni, teremteni"(58); BA-TUD „született"; BA(-AN)-multidőképző előrag. BA-GÍN „oda ment", BA-AN-GUL „elpusztult" EN (-NA) „odáig, ameddig; EN-NA-TA „ameddigtől, amióta"

NÍTA-KALA-GA-ME-EN „nagyhatalmú ember vagyok". NÍTA, NÍ-TA „enber, férfi" (50); KALAG, KAL „erős lenni" (322); ME „lenni, beszélni, hívni", ME-EN „én vagyok" (532).

PÍRÍG- ÍGÍ- ḪUŠ /// UŠUMGAL- E /// TU- DA- ME- EN
„Vad tekintetű oroszlán, /// sárkány által /// szülött vagyok".
PÍRÍG „ oroszlán, király, fény" (130); ÍGÍ „tekintet, szem" (449); ḪUŠ „vad; dühös"(402), UŠUMGAL „sárkány"; -E ablativus; TU, TUD, TU-UD „születni, teremteni" (58); - DA régmult idő képző rag pl. BA-AN-PAD-DA- A „kiválasztá vala".

LUGAL- AN- UB- DA- TATTAB- BA- ME- EN
„A Világ négy szögletének királya vagyok"
LUGAL „király", tulajdonképpen, szótag szerint „Nagy Ember", „Magasztos", „Herceg" (343); AN „az ég, menny"(13), UB „tájak, Világrészek, vidék, belső helység", UB-DA-TATTAB „aVilág négy tája, -szöglete, -sarka; a Világmindenség" (306).

Egy magyar nyelvű ima I. András királyt (1046-47) még LUGAL ANDOREAS-nak nevezi. András eredeti neve pedig Endre volt.. ANDOREAS már németre változtatott neve; pl. ANDREAS HOFER a Tell Vilmos Legendában.

Az ANDREÁS, ANDOREÁS, ANDOR mind német hamisítások. Az ENDRE formátumból a betolakodó türelmetlen idegenek lefaragtak - „kiugrattak" - egy „E" magángangzót is, mert annak szkytha eredetije: (I --> E hangzó hasonulás után) EN-DERE „Fő-úr" volt.

EN „úr"(99); EN-SI „Kormányzó", DIRI-=>DERE „fölöttes, kimagasló".

NA- GADA SIPA- SAG- GÍ$_6$- GA- ME- EN

„Gatyás ember, fekete fejű pásztor vagyok én". NA „ember" (70) GADA, GAD „len, ruhaanyag" (90), SIPA, SIPAD, SÍB „pásztor" (295m), SAG „fej, koponya"(115); GÍG, GI$_6$, GE$_6$ „fekete; sötét; éj" (427); ME-EN „én vagyok"(532). ----- A „fekete fejű" mezopotámiai szkythák az afrikai „kus" fajhoz tartoztak; ugyanígy Árpád hadainak tetemes része; ÁLMOS és Szent László is. Lásd a Bécsi Képes Krónikában. „Kus nemzé Nimródot is". Kunsági „rideg pásztorok" étele volt a „CSUSZPAJSZ = ŠU-SIPA-Í-Í-SI „jó pásztor keze készítette". Egy fajta babfőzelék.

ŠA-GI-PAD-DA-AN-KU-GA-ME-EN

„A szentséges Ég igaz szívvel választottja vagyok".

ŠA „szív, belső rész, kebel" (384). GÍ „igaz, nád" (85); PAD, (PA) „kiválasztani, felkérni, elmondani, idézni" (450). AN „Ég, menny" (13), KU, KUG „szent, tiszta"(468); ME-EN „én vagyok"(532).

LÚ- NAM- TAR- RA- ^{d}EN- LÍL- LÁ- ME- EN

„Enlil isten által meghatározott sorsú ember vagyok".

LÚ „ember, férfi" (330); NAM-TAR „végzet, sors" (79); ^{d} EN-LÍL-LÁ „Enlíl-isten által" (313); ME-EN „én vagyok" (532).

^{d}ŠUL-GI KI- ÁGA- ^{d}NIN- LIL- LÁ- ME- EN

„Én, az isteni Sulgi, Ninlil –istennő által szeretett vagyok".

KI-ÁG „szeretni" (461); ^{d}NIN-LÍL-LA „Ninlilla – istennő" (Bol-Dogasszony, Beldis); ^{d}NIN-LIL-LA-A = ^{d} NIN-LÍL-LÁ „A Boldog-Asszony (vagy Párthus ANAHITA) által.", ME-EN „vagyok" (532).

GEŠTU– SI- MA- ^{d}EN- KI- KÁM- ME- EN

„Enki- Isten által bölcseséggel is megadományozott vagyok".

GEŠTU(G) „bölcsesség, okosság" (383), SI „odaadni, megtölteni" (231) ; SI-MA = SI-A „megadományozott".(participium). ; ^{d} EN-KI „Enki-isten" (A bölcsesség, az édes talajvíz és nádasok istene); -KÁM „is, -szor, -szer", -ME-EN „vagyok". Enki-isten szent jelképe a „Miska – kancsó".

LUGAL- KALA- GA- ^{d}NANNA(R)- A- ME- EN 32.
„A Nanna-isten hatalmas királya vagyok".
LUGAL „király" (343); KALA, KALAG „hatalmas, erős"(322); ^{d}NANNA(R) „Hold-isten" „ÚR-város védőszentje"(331); -A „birt. rag"; ME-EN „vagyok".

PÍRÍG- KA- DUḪ- A- ^{d} UTU- ME- EN
„Utu-napisten dühöngő szájú oroszlánja vagyok".
PÍRÍG „oroszlán, király, fény" (130); KA „száj" (14); DUH „düh"; -A (DUḪ-A) mell. igenév; UTU „Nap-isten" (393). ME-EN „vagyok"

^{d}ŠUL- GÍ ḪI- LI- A- PAD- DA ^{d}INANNA- ME- EN.
„Én, Sulgi, Inanna-istennő boldogan-kiválasztottja vagyok".
ḪI-LI „boldogság, kedvesség"(396); -A képző, PAD, (PA) „kiválaszt" (124). –A, -DA régmult rag.; ^{d}INANNA „Inanna –istennő", a szépség, a szerelem istennője, „Tündér Ilona"---DUMUZI, THAMMUZ, DOMASZEK, és „Magyar- Miklós" felesége.

ANŠE- GÌR- NUN- NA KAŠKAL-E- DU$_7$- Ù- ME- EN
„Én, egy öszvér, országútra lennék legalkalmasabb".
ANŠE- GÌR- NUN- NA „öszvér"(208); KAŠKAL „útvonal, országút" KAŠKAL-E-DU$_7$ „legalkalmasabb, pompás"(441), DU$_7$ „tökéletes". U „feltételes mód képző".

ANŠE-KUR-RA ḪAR-RA-AN-NA KÙN SU-SU-ME-EN
„A főúton farkát suhogtató ló vagyok".
ANŠE-KUR-RA „ló" (208); (PA-KUR-RA „csikós", PAKÓRUS A Párthus nehézfegyverzetű lovasság parancsnokának latinosított neve, aki Kr.e. 334-ben Carrhē.nál győzelmet aratott a római légiók felett. (208); ḪAR-RA-AN „országút; kereszt-út"(401). Ezen kereskedelmi főút melett feküdt a Bibliából is ismert Harrán-városa, a közelkeleti hadseregek szokásos felvonulási területe.
KÙN „farok; berek; liget; víztároló; szögleť" (74); SU-(SU) „körülfog; csóvál; suhogtať" (ÙNU ŠUBA-A SU-SU „suba által körülfogott pásztor.)

DUR- ^{d}SUMUKAN-DA IM-E-KIN-GÁ-ME-EN
„Sumukan-isten csődörével versenyre kész vagyok".
DUR, DUR(-DUR) „csikó. csődör" (208); ^{DINGIR}SUMUKAN „egy Elámi istenség", ÍM-E „én vagyok" (202); KIN-GÁ „versenyezni" (538).

VIII.
IX.
920

DUB-SAR-GAL-ZU ^{d}NISABA-KAM-ME-EN.
„Niszaba-istennő tudós írnoka vagyok".
DUB „tábla"; DUB-SAR „írnok" DUB-SAR-GA-ZU-ME-EN „Én bölcs írnok vagyok" (138); $^{dingir, tingir, tengere}$NISABA „Az 'Írás' istennője". A tudomány, általában ENKI-isten hatalomkörébe tartozott. Nisaba-istennő pedig, 'aki kezében tartja az iront', a bonyodalmas és nagyrabecsült írás művészetét felügyelte. –KAM „ birt. rag". ME-EN „vagyok".

NAM- UR- SAG- MU- GÌM NAM- KALA- GA- MU- GÍM.
„Amilyen a hősiességem, olyan a hatalmam".
UR-SAG „hős; vitéz; bátor"(575); De URU „város" (38); NAM- „-ség, -ság"(előképző) (79); MU „enyém"; -- GIM, -- KIM „amilyen; olyan, olyan mint"(440). NAM-KALA-GA „a hatalom, a hatalmas - ság" (322).

GEŠTU- GÁ ŠU- Ḫu- MU- NÍ- DU_7 – ÁM
„Bölcsességem ahhoz mérten tökéletes"
GEŠTU(G)„bölcsesség, fül, okosság"(383);GÁ(-E); GÁ; GU; MA(-E) „én; nekem; enyém" (233); ŠU-DU_7-A „tökéletes" (441); ÁM „van". Figyelemreméltó a mezopotámiai-szkytha társadalomban a személyes névmások dialektusonkénti váltakozása.Bizonyos fokig a fonémáknak ez a színeződése a magyar nyelvben is visszhangzik: MA-GAM; MA-GÁ-AN; MA-E-GÁ-MU "magam", „magán". A késői szumér nyelv - ben viszont az eredetileg GU-nak hangzó fonéma először GA- , a női dialektusban MA ,Ḫa , Ḫu és Ḫé (!!) alakot vett fel, Pl. DU_{10}-Ḫé-NI-GÁM NÍNDA Ḫu-MU-NÍ-KÚ „Lehajoltam és ott megétkez - tem"; vagy: DU_{10}-Ḫé-NI-DÚB A-ZAL-LE Ḫé-Ší-TU_5 „Kinyujtóztam és a csillogó vízben ott megfürödtem"

INIM- GI- NA- BI Ḫa- MA- DA- SÁ- ÁM
„A becsületesség szavait használni törekszek".
ÍNIM (-ÍNÍM-MA) „becsületszó; adott szó"(15); GÍ, GÍ-NA „egyenes, normális" (85); SÁ-(SÁ) „elérni, sikerülni, törekedni" (457). -ÁM „valóban, igazán".

NÌ- SÍ- SÁ- E KÍ- Ḫa- BA- ÁG- GÁ-.ÁM
„Az igazságosságot szeretem".
NÌ „minden, összes, mindaz ami"(577a); SI-SÁ „egyenes lenni; igazságos lenni"(112); KÍ-ÁG „szeretni" (461); KÍ-ÁG-GA „szeretett" KÍ-ÁG-A-MU „szeretem".

NI- NE- RU- E KI LA- BA- RA- ÁG- GÁ- ÁM

„A hamisságot nem szeretem"

NI „minden, összes"; kövér, , duzzadt, teli"; NI-NE-RU „hamisság, csalás" (577a); LA-BA „nem"; LA-BA-AN-GÁL-LA-A-MEŠ „nem léteznek"(55); KI-ÁG „szeretni" (461); -ÁM encl. cop. LÀ-BÀ-AN-zi „nem felkelő"

INIM-NI-NE-RU-DU_{11}-GA ḪUL ḪA-BA-RA- GÍG-GA-ÁM

„A hamisan kimondott szavaktól undorodok!"

INIM „becsületszó; adott szó" (15); INIM-NI-NE-RU „hamis szó" (15); DU_{11}; DU-U „beszélni,dumálni, énekelni, dúdolni"(14); DU_{11}-MA_6 „határozati beszélgetés"; Ukrán Parlament neve. MA_6 „határozat, szertartás, szer, parlament" (532); GÍG, GE_6 „sötét, undorító,éj, fekete" (427).

Sulgi, a fiatal szkytha király bemutatkozása ráillik egy fekete fejű bátor és mindenképpen eltökélt papra, aki semmiképpen sem hajlandó meghúnyászkodni az ördög csábításai előtt. Erényessége bármelyik későbbi Árpádházi királyunk példaképe is lehetne; akár Bélával, Szent Lászlóval, vagy Imrével hasonlítanánk össze. Világnézete semmiben sem különbözik, mégha az égi Istenekre kissé nehezebben ismerünk rá.[15] Szerénységben sem szenved hiányt; királyi származása ellenére felhúzza a magyar paraszt ember bő gatyáját.Bőrszínének különbözősége már akkor sem számított alsóbbrendűségnek. Orra-, szája-, szeme állása megegyezik bármelyik alföldi mezőn arató, verejtékes arcú arató ember vonásaival. A híres Lugal-zaggi-si is őhozzá hasonló európid vonásokkal rendelkezett.

Édesapjának, Úr-Nammu-nak halála után, Kr.e.2,095-től 2,048-ig Sulgi vezette az államháztartást. Először az apja által megkezdett építkezéseket fejezte be, majd pedig királysága vezetésének újjászervezésébe kezdett. Ezt követően, országa északkeleti hegyvidékén perzsa és akkád. betörések ellen kellett védekeznie. Népe annyira kedvelte, hogy még életében istenné avatta. Ennek bizonyítéka a neve előtt olvasható „Dingir" melléknév. Országát virágzó kereskedő állammá fejlesztette.Országába a „Felső- tengertől az Alsó- tengerig" minden „becsületes embert" befogadott.

Fiát „Amar-Sin"-nek, „Amar-Su'en"-nek, néha „Bur-Sin"-nek nevezik a nyugati történészek; de e nevek mindegyike szemita elemeket tartalmaz, ami lehetetlenség, mert a szülei szkythák voltak; amit a Bur-Sin változat és az „Amar-Su'en is igazol. „ Sin" egy szemíta isten neve. (ZA-E) BUR-ZU-(A)-EN ; „A tudás forrása vagy" ez utóbbi viszont már szkytha nyelven. Ugyanígy található a Kún-miatyánkban és a „Börzsöny-hegység" nevében is.

^{d}SUL-GI-ME-EN LUGAL-KALA-GA SAG-BI-ŠE-E-A-ME-EN
„Én, Sulgi, a hatalmas király, mindenkinél fölöttébb állok".
SAG „fej, tető"(115), -BI „övé, azé, ez, az" (214); -ŠE, -EŠ, -ŠU „hoz, felé, hozzá, -ra, -ért, végett"(536); E „felkelni, felemelkedni" (381).

Á- NUN- GÁL ZA- ŠE- NI- ŠE - HÚL-A I-ME- EN-NA- KE_4-EŠ
„Az égi istenek olyan bölcsességének örvendek az oldalamon, amennyi csak létezik."
Á „erő" (333), Á-GÁL „erős, bölcs"; ZA, ZE „mellett, oldal"(338a), NUN-GÁL „bölcs" (87), HÚL „örvendeni, örülni" (550)m EN-NA „amennyi, ameddig" (99).

GÍRÍ ḪU-MU-GUR KASKAL-KALAM-MA-KE_4 SI HÉ-EM-SÁ-SÁ **„Mozgatom a lábaimat, a haza útján haladok előre".**
GIR, GIRI „láb"(444); GUR „vinni, hordani" (111); KASKAL „út, hadi út" (166), KALAM „ország, anyaország, Szuméria" (312); SI-SÁ „boldogulni, sikerülni" (112).

DANNA ḪU- MU- GI É- GAL- LA- HÉ- BÍ- DU.
„Meghatároztam a „DANNA" hosszúságát és annál nagyszerű házat építtettem".
Miután a DANNA, „kb. 10 km. hosszúságú útszakasz"(166), hosszúságát Sulgi király meghatározta, minden 10 km. távolságra, az utasok számára, pihemő állomásokat létesített. GI „meghatározni, bebizonyítani" (85), É-GAL „palota"(324) Ezeket az úti állomásokat a római korban KÚRIA névre változtatták (a „currum", „útszakasz" elnevezés szerint. DU „építeni, csinálni" (229).

ZA- BA ^{giš} $KIRI_6$ HÉ- BI- GUB KI- NÍ- DÚB- BU HÉ- BÍ- GAR
„Melléje kertet ültettem, pihenő helyet készítetten".
ZA, ZE „mellett, oldal" (338a); -BA, -BI, -ŠU „birtokos rag. (5), ^{giš}KIRI, ^{giš} $GIRI_{11}$, ^{giš}KER / KERE „gyümolcsös kert"(296), KER-KA-Á-PU-ÍL-LI (Kerkápoly) „Gémes-.kutas külső kapu kertje". Kerkápoly: Kecskeméti városkapu neve. GUB „állni, ülni, ültetni" (206); DÚB „pihenni, ledőlni" (138).

KI-BÉ LÚ-ZU-A HÉ- EM- MI- TUŠ
„Arra a helyre tanult embereket helyeztem".
LÚ-ZU-A „tanult ember"(330); TUS, DUR, DURUN „helyezni , lakni, leni" (536).

36.

SIG-TA DU IGI-NIM-TA DU-E
„Alsó és felső (rétegből) jövőket".
SIG „alsó, elnyomott" (295), GIN, RÁ, DU, RI „jönni, menni, mozdul ni"(206); NIM_3, ENIM „magas lenni" (433), IGI „értelmesség, szem, előtt" (449)

Á-ŠED-BI-ŠE NI HÉ-EB-ŠI-TE-EN-TE-EN
„Hogy most ott felfrissülhessenek megnyutató oldaluk által".
Á „oldal, külső, szárny" (334), ŠED „megnyugtatni" (87c), TE-EN TE-EN „felüdülni, felfrissülni" (376).

NITA HAR-RA-AN-NA DU KAŠKAL-E GI_6 BA-AN-DA-SÁ-A
„Hogy az utazó ember, akit az éjjel az úton ért el,
NITA, NI-TA „ember" (50), AR-RA-AN „országút, keresztút" (401) DU, GIN, RÁ „menni , járni" (206), KAŠKAL „út, útvonal" (166), GI_6 „éj" (427), SÁ „elérni, megfogni" (457)

URU- DU- A- GIM ZI- NI HA- BA- ŠI- IN- TÙMU
„Mint egy jól épitett városban, menhelyét meglelhesse".
URU „város" (38); DU „építeni" (230); -GIM „mint, akár" (440); ZI „menhely, menedék" (84), TÚM „elfoglal, meglel „ (206).

MU-MU-U_4- UL-LI-ÁŠ GÁ-GÁ-DE KA-TA NU-ŠUB-BU-DE
„Hogy nevem hosszú időre meg legyen teremtve, hogy a köznyelvből ne legyen kivetve".
MU „név, ember, magas stb." (61) , U_4-UL-LI-AŠ „hosszú időre" (441)., GÁ, GAR „teremteni, alkotni"(233); KA „száj, nyelv" (14), --TA „ból. től" (139); NU „ne" (75); SUB „elhagyni, kivetni" (68)

ÁR-MU KALAM—MA AK-AKA-DE
„Hogy hírnevem a hazában műveltessék."
ÁR „hírnév" (451); KALAM „a hza, anyaország" (312), AKA „művelni, palántálni" (97).

KA-TAR- MU KUR- KUR- RA SI- ÍL- LE- DÈ
„Hogy dicsőségem idegen országokban felmagasztaltassék"
KA-TAR „hírnév" (14);KUR „ország"(366); SI-IL-LE-DE „hogy az sikerüljön, magas legyen"(112)

EN- LÍL- KI- TA ~~(Nibru)~~ ŠIG_4- URI- KI- MA- ŠE
„Nimród városától Úr- város tégla-faláig".
(en-líl-ki)= Nibru, Nimru, Nippur városa (99); ŠIG_4 „tégla"; URI (ses-unug-ki) „ÚR-város" (331). –ŠE, -EŠ, -ŠU „-hoz,-hez,-felé" (536).

KÁ-MUN JÓ-KAPU PARK (L.95)

TU ^{musen}NÍR-DU ŠÚR-BI DAL-LA-GIM Á-MU ḪU-MU-SU-SU
„Mint egy galamb, aki kötelékétől nagyon akar megszabadulni, karjaimat (szárnyaimat) úgy suhogtattam".

TU, (TU-ḪU); TU-U „galamb"; TU-KUR-ḪU „vadgalamb" (58). TU-BI-ZA(G) „édes galamb" (tubica) (332). Innen: „tubicám!"; ^{gis}NÍR „iga, járom" (325); DU „menni, mozdulni" (206); ŠÚR-BI „dühösen, haragosan" (329); DAL(-DAL) „elrepülni, messze" (86); Á „szárny, kar, erő" (334); SU(-SU) „suhogtat, csóvál, szaporít" (7).

URU MA-DA KI-GAR-RA-MU ḪA-MA-SU$_8$-SU$_8$-GE-EŠ-ÀM
„A városok (népei), amiket a földön alapítottam, mind hozzám jöttek (találkozni)."

URU „város" (38); MA-DA, MA-A „ország, föld"(342); KI-GAR „alapítani, földre tenni" (461); SU$_8$(-SU$_8$)(-G) „jönni, menni, rohanni" (206a).

UKU-SAG-GÍ$_6$-GA U$_8$-GIM-LÙ-A U$_6$-DU$_{10}$ ḪA-MA-AB-DU$_{11}$
„A fekete fejű nép, mint birkák sokasága, csodálkozva beszélt rólam".

UKU, UG, UN „nép, emberek"(312); UKU-MEŠ-SAG-GÍG-GA „sötét arcú (fejű) nép". U$_8$ „birka , juh" (494); -GIM, -KIM „mint, -ként" (440); LÙ(-LÙ) „sok, bőség, kövér" (537); U$_6$- DU$_{10}$ „csodálatal ránézni" (449); DU$_{11}$; DU-U „beszélni, szólni, dumálni" (14).

Az Ukrán – szkytha: „Duma" :DU$_{11}$- MA$_6$ „szertartásos megbeszélés", „Szer"„Szert ülni" (Puszta-szer). Magyar: ZUR , SUR „ülés"(405), „gondozás, gondoskodás, imádkozás, kérelem(437). Amikor őseink „szert ültek", hagyomány szerint, a meghozott döntésekhez az „Atya-isten és Anahita" segítségét is kérték.

MÁŠ-ḪUR-SAG-GÁ KI-UR-BI-ŠE HÚB-SAR-SAR-RE-GÍM
„Akárcsak egy hegyi kecskegida, aki tartózkodási helyéhez siet"

MÁŠ „ kecskegida, bárány" (76); ḪUR-SAG „hegy, hegység" (401); KI-ÚR „hely, hellység" (461), HÚB-SAR(-SAR) „sietni, rohani" (575).

^{d}UTU Á-DAM-MA U$_4$- DAGAL-LA
„Miközben a Nap-isten a vidéket merő napfénnyel elárasztotta"

Á-DAM „merő, vad" (333); U$_4$, UD „fény, idő, vihar", U$_4$ – DAGAL-LA „merő napfény" (381). DAGAL-BA „széltében, kiterjedés, bőség" Delitsch 121).

É-KIŠ-NU-GÁL-ŠE HA-BA-KU$_4$-RE-EN

„A KISNUGÁL templomba betértem”.

KU$_4$ „bemenni, betérni, belépni” (357).

SULGI király, élettörténetében többször is kijelenti, hogy ő ”hatalmas király”. Beszámolóját, feltehetően, hatalmának tetőpontján, Kr.e 2060 körül írhatta. Már a negyedik sorában kijelenti, hogy „A Világ négy sarkának királya”; ----mely kijelentés minden szkytha király---- megkoronázásának rituális tartozéka. A király elfogadtatásának sarkalatos követelménye. (LUGAL-AN-UB-DA TATTAB-BA ME-EN „a világ négy sarkának királya vagyok”.) Ezt a fogadalmat a magyar nép 1918-ban még Habsburg Károlytól is megkövetelte.

Ugyanott azt is állítja, hogy „születésem óta nagyhatalmú ember vagyok”, tehát már a bölcsőtől fogva (BA-TU-UD-DE-EN-NA-TA) dinasztikus joga alapján várományos örökös volt.

Továbbá: SA-TA UR-SAG ME-EN „méhből születésem óta „hős” vagyok”. Ezt ismét csak dinasztikus jogán érdemelhette ki. Ugyanezen jog alapján érdemelhette ki a Parthus ARSZAK is a „hős” hírnevet. URSZAG és ARSZAK még dialektusban is egyértelműek.. Magyar családneveink között az ORSZÁG név eléggé gyakori, és jelentése szintén „hős, bátor, vitéz” kell hogy legyen, vagyis az UR-SAG --- ARSZAK --- ORSZÁG hangfejlődés szemantikailag is elfogadható.

Sulgi-királynak ezen három igen fontos forrásadata lehetővé teszi minden későbbi szkytha király személyazonosságának bizonyítását:

1) LUGAL ANUBDA TATTABBA MEEN.
2) BATUUDDEENNATA.
3) SATA URSAG MEEN. Ezekhez tartozik még:
4) AN-NÉ-AGA-ZI-MAH SAG-GÁ HÉ-EM-MI-IN-GI

Sulgi uralkodása után kb. 2,000 évvel jött létre a Parthus-birodalom; majd röviddel utána Nagy Sándor és az egyiptomi Ptolemaiosok uralma. Ptolemaios Claudius alexandriai térképész jelenti nyolc korai-szarmata város létezését az Alföldön:

1) Ouskenon – Ú-US-GEN-U$_4$-NI „Napisten hosszú hegyi legelője”?
2) Bormanon – BUR-MAN-U-UN „A király kettős kútja”?
3) Abiéta -- A-BI-É-TU$_4$-A „Varázsos templom és víz”?
4) Párka – BÁR-KA-ÁM „Meredek berek”
5) Kandanon – KAN-DA-AN-U$_4$-NI „Napisten szabad mezeje”
6) Partiskon – PAR-TU-US-KUN „Párthus szöglete”
7) Zantikos fejedelem—ZA-AN-TI-KU-US „Tiszta életű ember”
8) Fragiledus – BARAG-IL-E-ED-US „Kimenő királyt követő”
9) Rumon(em) – RU-U-MUN „Jó áldozó pap”?

E görög betűkkel leírt szavakat csak fenntartással kezelhetjük.

Szarmata – ZA-ÚR-U-MA-TA „csatában hős ember”.

Jézus Krisztus megszületését, illetve annak dátumát, az emberiség, --jobban mondva a homo sapiens sapiens – történeténelmi határelvá - lasztó- és mérföldkövének fogadta el el. A római civilizáció, bár etruszk-szkytha alapokból csírázott ki, mégsem volt minősíthető a római génius vívmányának, mert alapelvét, a szenátusban megfogant rab – szolgaságot, végülis felülmúlta Jézus Krisztus emberbaráti szereteten alapuló vallásfilozófiája. Az egymás iránti türelmesség és becsületes - ség erénye már az ógörög bölcselők leírásában és újabban a mezopotámiai-szkíta királyok önéletrajzaiban is követendő példaként lesznek bemutatva. A modern eszmeáramlatok ezekről az évezredek-kel ezelőtt is már jólismert tényekről hallani sem akarnak; nyilvánvaló- an jövedelmezőbb számukra a rendezetlen körülmények által feltálalt, tisztességtelen üzérkedés. A tisztességes vagyonszerzés és harmonikus társadalmi együttélés szkytha szabályainak előnyeit más, szellemi fejlődésben hátramaradottabb társadalmak még a mai modern, haladottabb korban sem képesek elfogadni. Az elmult évszázad során lezajlott rettenetes emberáldozatot követelő háborúk ellentmondanak egy „homo sapiens sapiens" embertipus létezésének. A Világháborúk majdnem 200 millió lelket követeltek. Aki mégis állítja, hogy ezt homo sapiens sapiens cselekedte, az vagy őrült, vagy pedig hazudik.

Több mint 2000 évvel ezelőtt a Római Szenátus, világhódító terve szerint felvonultatta, jobbára rabszolga Légióit, az akkor már régóta keresztény Szkytia ellenében a Dunánál és az Eufrátesznél.
Róma földműveseinek többségét a hadkötelezettség emésztete fel, úgy hogy a gabonahiányukat Pannónia dús mezeiről voltak kénytelenek pótolni.

A Duna homokos keleti partjain szkytha és szarmata hadi egységek álltak őrt.

Ptolemaios Claudios görög csillagász és térképész az imént felsorolt nyolc kora-szarmata Alföldi város létezéséről tesz jelentést.

KECSKEMÉT keletkezésének a helyét a Duna-Tisza közén uralkodó földrajzi körülmények határozták meg. A Ptolemaiosok korában ismert Kecskemét görög neve „Partiskon" volt, mely nevét „Parthi" „Parthus", vagy „HÍRŐS" = „Boldogaszony – kötelékét- követő" névtől kapta. PAR-THU, BAR-DU, BAR-DU-OS „Szűz-Anya" („Halotti beszédben") HÍRŐS, HI-ÍR-E-US „Boldogasszony kötelékét követő". Melynek jelentése könnyebben érthető, ha AnaHI-TA-ra gondolunk, vagyis a „Bódogságos asszonyra": dingir INANNA NIN-HI-LI AN KI-A „Inanna, az ég és föld örőme"
„HÍRŐS VÁROS" = „A Boldogasszony kötelékét követők városa". Hasonló szerkezetű még: „AGA-TU$_6$-E-ÍR-SU-US „A Szent Korona kötelékét követők" : AGATHYRSOK.